

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELĘ 10 GROSZY

groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

PONIEDZIAŁEK, 23 KWIETNIA 1934

NR. 110

Krwawe zajścia w Hiszpanii

Strajk generalny proklamowano w kilku miastach

Paryż, 22 kwietnia.

Z Madrytu donoszą, że w Walencji doszło do zaburzeń. Strajkujący usiłovali podpalić zbiornik, zawierający 52.000 litrów benzyny. Policja rozproszyła demonstrantów, przyczem aresztowano kilkanaście osób.

W Madrycie ekstremiści zorganizowali demonstrację przed domem związkowym „akcji ludowej”. W czasie demonstracji doszło do krwawego starcia. Jeden z członków akcji ludowej został

zabity, kilka osób odniosło ciężkie obrażenia. Spodziewane są nowe manifestacje w związku z zapowiedzianym zjazdem młodzieży akcji ludowej. Stronnictwa lewicowe zapowiadają zorganizowanie kontrademonstracji. Władze wydały zarządzenia, celem zagwarantowania spokoju.

W Bilbao, Toledo, Orense i innych miastach stronnictwa lewicowe proklamowały strajk generalny.

Pakt nieagresji z Sowietami zostanie przedłużony

Warszawa, 22 kwietnia.

Polsko-sowiecki pakt nieagresji zostanie przedłużony, podobnie jak to miało miejsce z paktami między Z. S. R. a państwami bałtyckimi. Pertrakta-

cje w tej sprawie między Sowietami a Polską zostały już ukończone. Podpisanie układu o przedłużeniu paktu jest kwestią najbliższych dni.

Nadzwyczajny ambasador Belgji przyjedzie do Polski

Bruksela, 22 kwietnia.

Wobec śmierci króla Alberta i objęcia władzy przez króla Leopolda III-go, wyjedzie do Polski poseł nadzwyczajny w celu notyfikowania P. Prezy-

dentowi Rzplitej wstąpienia na tron młodego monarchy.

Ze względów kurtuazyjnych, poseł ten wyjedzie wyłącznie do Polski, nie odwiedzając innych stolic. Skład poselstwa nie został jeszcze zatwierdzony przez króla. Na czele jej stanie prawdopodobnie wybitny mąż stanu. W świącie jego przybędzie wysoki oficer sztabowy oraz paru dygnitarzy.

Data wyjazdu będzie ustalona w najbliższym czasie.

W Kopenhadze, stolicy duńskiej zastrajkowali robotnicy portowi, majtki i palacze okrętowi. Strajkujący pobudowali na ulicach barykady. Doszło do krwawych starć pomiędzy tłumem a policją.

Min. Barthou

w przejeździe przez Poznań

Poznań, 22-go kwietnia.

W ub. niedzielę przejeżdżał przez Poznań franc. min. spr. zagr. Barthou. Znał francuski minister Barthou. P. ministrowi, który poraz pierwszy przybył do

Polski, towarzyszył szef gabinetu Rochet oraz 15 najwybitniejszych dziennikarzy pism francuskich. Ministrowi towarzyszył od granicy ambasador francuski w Polsce, p. Laroche, oraz z ramienia władz centralnych naczelnik Krymski z wydziału bezpieczeństwa.

On też powitał p. Ministra na dworcu w Zbąszyniu wraz z miejscowymi przedstawicielami władz państwowych. W Poznaniu zatrzymał się min. Barthou tylko przez 6 minut. Powitał go w imieniu miasta dyrektor Ropp, w imieniu kolonii francuskiej p. Mahs. Minister odpowiedział, dziękując za piękne przyjęcie, jakiego doznał w Zbąszyniu i Poznaniu.

Narodowa Partia Socjalistyczna w Poznaniu

W Poznaniu przy ul. Składowej od kilku dni znajduje się drukarnia polskich „hitlerowców”, która zajmuje się drukiem ulotek propagujących hasła swej partii. Na drzwiach tej drukarni widnieje obok napisu godło partii, przedstawiające sierp i młot.

Drukarnia polskich „hitlerowców” jest punktem zainteresowania licznych przechodniów.

Wstrząsający wypadek pod Poznaniem

♦♦♦ Ręka zmiażdżona przez pas transmisyjny

Poznań, 22 kwietnia.

W Skorzewie pod Poznaniem wydarzył się wstrząsający wypadek, którego ofiarą padł 68-letni właściciel młyna Jan Szulc. W chwili, gdy młyn znajdował się w pełnym biegu, spadł z koła pędowego główny pas. Szulc zamiast zatrzymać maszynę i potem dopiero nałożyć pas, tego nie uczynił i zakładał pas, gdy koło pędowe było w pełnym biegu. Został on pochwycony przez pas transmisyjny, który zmiażdżył mu całą rękę i wyrwał ją ze stawów.

Na przeraźliwy krzyk ciężko rannego robotnicy przybiegli na pomoc i zatrzymali maszynę. Lekarz pogotowia, który opatrzył rannego, przewiózł go w stanie bardzo ciężkim do szpitala Dja-

konsek. Szulca bezzwłocznie poddano operacji.

Wystawa grafiki polskiej w Pradze

Praga, 22 kwietnia.

W sobotę odbyło się w muzeum przemysłu uroczyste otwarcie wystawy grafiki polskiej. W uroczystości tej wzięli udział przedstawiciele poselstwa polskiego i konsulatu, delegat czechosłowackiego ministerstwa spraw zagranicznych, oraz reprezentanci zrzeszeń artystycznych i kulturalnych. Z Polski przybyli profesorowie Dąbrowski, Bogdanowicz i inż. Dzitkiewicz.

Stany Zjednoczone nie wpuszczą Trockiego na swe terytorjum

Londyn, 22-go kwietnia.

Z Waszyngtonu donoszą, że zwolennicy Trockiego zamierzali zwrócić się do rządu Stanów Zjednoczonych z prośbą o udzielenie mu pozwolenia na pobyt.

W kołach rządowych oświadczają, że wprawdzie Stany Zjednoczone udzielają emigrantom politycznym prawa azylu, z którego korzysta np. w chwili obecnej prezydent Machado, jednak w odniesie-

niu do Trockiego ma zastosowanie ustawa emigracyjna, która zabrania udzielania pozwolenia na wjazd agitatorom politycznym i wywrotowcom.

Chamberlain, angielski minister skarbu, wypowiedział w ubiegły wtorek w angielskim parlamencie mowę, wielce dla Anglii pocieszającą. Otóż tegoroczny budżet zamyka się nadwyżką w kwocie 70 milionów funtów szterlingów. Wskutek tego pensje urzędników, renty emerytów i wsparcia bezrobotnych zostaną podwyższone o 10 i więcej procent, a niektóre dodatki zmniejszone. — Rycina przedstawia angielskiego ministra skarbu uśmiechniętego, opuszczonego gminą parlamentu angielskiego.

Tragedia nieostrożnego kolejarza w Paruszwcu

Wyskoczył z pociągu i dostał się pod koła

W ubiegłą sobotę w późnych godzinach wieczornych zdarzył się na stacji kolejowej w Paruszwcu — Rybnik wypadek mrozący krew w żyłach. Z jednego z przedziałów III klasy pociągu Katowice — Rybnik chciał wyskoczyć tuż przed zatrzymaniem się pociągu na stacji 51-letni kolejarz Wiktor Pustelny. W pewnym momencie wskutek poślizgnięcia się upadł tak nieszczęśliwie, że dostał się pod pociąg. Nieliczni świadkowie zjawszy w pewnym momencie usłyszeli tylko krzyk ofiary niefortunnego skoku i w następnej sekundzie pociąg stanął.

Z trudem zdołano nieszczęśliwego wydobyć z pod pociągu, jednakże w jak oślakany stan. Głowa Pustelnego silnie krwawiła, a lewa ręka zwisała bezwładnie, przedstawiając jedną krwawą masę. Ciężko rannego odwieziono niezwłocznie do szpitala Juliusza w Rybniku, gdzie okazało się, że jedynym ratunkiem dla biedaka będzie natychmiastowa amputacja lewej ręki, co też niebawem przeprowadzono. Poza tym doznał Pustelny wstrząsu mózgu i istnieje słaba nadzieja utrzymania ofiary własnej nieostrożności przy życiu. Jak wstępne dochodzenia wykazały mieszka Pustelny w Rybniku przy ulicy pod Walem 23 i dom jego mieści się naprzeciw miejsca nieszczęśliwego wypadku w odległości około 200 me-

trów. Zachodzi zatem przypuszczenie, że nieszczęśliwy wyskoczył przed stacją z pociągu po to, by prędzej być w domu i idąc przez torę w linii prostej chciał sobie zaoszczędzić drogi, nie przeczuwając, że ten pośpiech się dla niego tak tragicznie skończy. (R)

Z siekierą na komornika

Wojownicza kobieta nie chciała dopuścić do eksmisji

Niejaki Bańczyk Antoni ze Steblowa, pow. Lubliniec stanął w sobotę przed sądem, jako oskarżony o bluźnierstwo, ponieważ w dniu 29. 8. 1932 r. znieważał publicznie stojący przy szosie krzyż przydrożny. Za to skazany został na 10 miesięcy aresztu i koszty sądowe w wysokości 40 zł. Karę aresztu zawieszono na przeciąg 5 lat.

Franciszka Sochowa z Jaworznic, pow. Lubliniec, za krzywdoprzysięstwo, którego dopuściła się w b. r. kiedy występowała jako świadek w sprawie pobicia jej przez Alfreda Klocka, została skazana na 6 mies. aresztu z zawieszeniem na 4 lata oraz na koszty sądowe.

Komornik sądowy Włodzimierz Ordza otrzymał polecenie wyeksmitowania zamieszkałej w Lublińcu przy ul. Pasiecznej 7 Elżbiety Monkosowej. Na widok komornika Monkosowa popadła w gniew i chwyciwszy siekierę oświadczyła w sposób niezwykle obel-

żywy, że nie dopuści do eksmisji. Komornik, widząc, że zadania swego nie może wykonać, zawezwał policję. Po przybyciu posterunkowego, Monkosowa zamknęła się w mieszkaniu, nie chcąc nikogo wypuścić. Na wezwania policji nie reagowała, odgrażając się zabiciem siekierą każdego, kto wejdzie do środka. Za czyn ten odpowiadała przed sądem i skazana została na 9 mies. aresztu z zawieszeniem na 5 lat.

Oprócz tego za niesforne zachowanie się w sądzie trybunał nałożył na nią karę 3 dni aresztu.

W lutym br. niejaki Klemens Szwandlik z Babienicy, pow. Lubliniec przyszedł odciąć karę aresztu za kowala Majchrzaka. Po odbyciu kary, sprawa się wydała i miłośni Klemens stanął w sobotę przed sądem za co skazany został na 1 mies. aresztu z zawieszeniem na 3 lata. (Pg)

Opłaty kanałowe

w Rybniku podwyższone o 360 %

W tych dniach otrzymali właściciele domów w Rybniku nakazy płatnicze na opłatę kanałową. Jakież było zdziwienie osób zainteresowanych, gdy się przekonali, że prześwietna komisja podwyższyła w dzisiejszych ciężkich czasach wartość użytkową o 360 proc. Zachodzi przypuszczenie, że najprawdopodobniej mamy w tym wypadku do czynienia z jakąś omyłką, ponieważ nie podobna pomyśleć, by można tak wysoko obliczać opłaty. (R)

Aresztowanie szantażystki

Z polecenia wiceprokuratora przy Sądzie Okręgowym w Katowicach policja śledczą aresztowała obywatelkę duńską Elę Dworzynską, która przed kilku dniami przybyła do Katowic z Berlina. Aresztowana przedstawiała się tutaj jako artystka teatrów berlińskich i próbowała szantażować kilku dyrektorów ciężkiego przemysłu.

Na podstawie doniesienia tych dyrektorów, szantażystka została aresztowana i po ukończeniu dochodzeń zostanie pociągnięta do odpowiedzialności sądowej. Aresztowana zwracała się do niektórych redakcji katowickich, którym proponowała rzekomo kompromitujący materiał przeciwko tym dyrektorom. (s)

Niebieski płaszcz w poirzasku

W dniu 13 marca br. została służąca Gertruda Sliwówna z Czuchowa, pow. Rybnik, zaangażowana w charakterze bufetowej przez nieznanego osobnika do nieistniejącego lokalu w Piotrowicach. Sprytny oszust wyłudził od biednej służącej 200 złotych kasek, poczem się ulotnił w niewiadomym kierunku. Sliwówna wkrótce przekonała się, że dała swe zaoszczędzone pieniądze płaszczowi z pod ciemnej gwiazdy i doniosła o wszystkim policji, która wszczęła poszukiwania. Obecnie, jak się dowiadujemy, zdołano wykryć sprawcę w osobie kupca z Świątobłocia Karola Miazgi, przebywającego w więzieniu za kradzież i rozboje dokonane w Katowicach. Oszust przyznał się do podstępnego wyłudzenia sumy dwustu zł., za co niebawem będzie odpowiadał przed sądem. (R)

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

REPERTUAR KIN.

SOSNOWIEC. Zagłębie: „W pogoni za kłosem”. Palace: „Nie jestem aniołem”. Eden: „Królowa Krystyna”.

BĘDZIN. Apollo: „Hotel Pension”. Światowid: „Tancerki z Buenos Aires”.

DĄBROWA. Ars: „Katarzyna Wielka”. Bałka: „Zycie od jutra”.

ZAWIERCIE. Stella: „Prokurator Alicja Horn”. CZELADŹ. Czary: „Prokurator Alicja Horn”.

— UJECIE ZWYRODNIALCÓW. Policja sosnowiecka ujęła 19-letniego Czesława Raika, Szewska 2, Ignacego Ziętkę, Podjazdowa 13 i Zygmunta Jaskulę, Konrada 1, którzy w ohydny sposób dokonali gwałtu na M. S.

— WYPADEK NA ULICY. Wczoraj przy zbiegu ulic 3 Maja i Piłsudskiego w Sosnowcu nieznanemu rowerzystą najechał na Barbarę Woźniak, która upadając, doznała zwichnięcia ręki. Cyklista zbiegł.

— DWA WYPADKI NA KOPALNIACH. 19 b. m. Jan Cukiernik z Czeladzi w podziemiach kopalni Saturn, uległ wypadkowi. Borując w węglu otwór, uderzony został kamieniem, który zgruchotał mu dłoń. 18 b. m. w podziemiach kop. „Juliusz” ściśnięty został wózkami z węglem górnik 32-letni Rachwał Szlag, zam. w Porąbce. Ściśnięcie było tak silne, że nieszczęśliwy uległ zgnieceniu klatki piersiowej i zmarł prawie natychmiast.

— POSTRZELENIE PRZEMYTNIKA Z GRODŹCA. Strażnik graniczny z Tarnowskich Gór, ścigając przemytnika, oddał do niego strzał, trafiając go w plecy. Jest to Józef Miller z Grodźca, którego w stanie dość poważnym odesłano do szpitala w Będzinie.

— ŚWIĘTO HARCERZY W SOSNOWCU. Wczoraj i dziś hufiec sosnowiecki harcerzy obchodzi uroczystości „Świętojerskie”. Harcerze i zaproszone organizacje z orkiestrą były w kościele na nabożeństwie, złożyły wieniec przed płytą Nieznanego Żołnierza, a wieczorem popisywali się na boisku.

Dziś o godz. 19 odbędzie się wieczór Świętojerski w teatrze miejskim.

Ruch budowlany w Pszczyńskim

nie przedstawia się nadzwyczajnie

Powiat Pszczyński niemniej od innych powiatów zmaga się z ciężkim losem klęski bezrobocia. W związku z nadchodzącym sezonem budowlanym warto będzie wspomnieć o tem, jakie roboty wykonane będą w całym powiecie. Według zasięgniętych u miarodajnych osób informacji, tegoroczne prace znajdują się pod znakiem zapytania. Wprawdzie istnieje cały szereg projektów (m. in. na sławetnym zjeździe gospodarczym N. Ch. Z. P. w Pszczyńcu), ale istnieją one tylko na papierze.

W obecnej chwili zapoczątkowano zaledwie drobne roboty, prowadzone przez Wydział Powiatowy, przy których zatrudnionych jest 100 ludzi. Wykonuje się mianowicie przebudowę jezdnii na drodze państwowej Pszczyńna — Żory na przestrzeni 2,5 km.; pozatem jest w toku przebudowa jezdni na drodze wojewódzkiej Halemba — Orzesze i to na przestrzeni 3 km. Przeprowadza się pozatem obsadzenie dróg drzewami owocowymi.

Prace te prowadzone będą z funduszy państwowych. Poważniejszych robót jeszcze nie zatwierdzono. O ile chodzi o sumy prelimitowane w budżecie Wydziału Powiatowego, to kwoty te doznały bardzo poważnych redukcji, tak, iż starcza zaaledwie na opłacenie kosztów, związanych z utrzymaniem dróg, oraz na przeprowadzenie niezbędnych reparacji. Tegoroczna suma budżetowa wynosi 43.000 zł., gdy tymczasem przed 2 laty wynosiła jeszcze 82.000 zł.

Jeżeli chodzi o samorząd, sytuacja jest wprost tragiczna. Poszczególne gminy nie wstawiały do swoich budżetów żadnych sum na przeprowadzenie jakichś robót. Sytuację pogarsza fakt, iż położenie poszczególnych gmin jest tego rodzaju, że większość z nich w wypadku. Gdyby oferowano im pożyczkę, nie byłoby w stanie jej zaciągnąć.

W Mikołowie budżet nie przewidywał żadnych sum na inwestycje, a więc około 1300

bezrobotnych nie może liczyć z tej strony na żadną pomoc. Wprawdzie istnieje zamiar przeprowadzenia pewnych robót, które wykonać ma się z przyszłych funduszy, uzyskanych przez wprowadzenie nowego podatku drogowego. Uchwalenie nowego podatku nastąpić ma na następnej posiedzeniu rady miejskiej, która odbędzie się w przyszły piątek. W wypadku pozytywnego zrealizowania tego projektu, przystąpiono do szosowania ul. Żorskiej, kosztem około 20.000 zł. Pozatem wykonano bywielizację terenów bieda - szybow na kolonii na których zamierza się urządzić działki dla bezrobotnych.

O ile chodzi o ruch budowlany to będzie on zapewne słabszy od zeszłorocznego. Inicjatywa pochodzi wyłącznie ze strony prywatnej. Dotychczas udzielono 17 zezwoleń budowlanych. W liczbie tej znajduje się budowa 4 mniejszych domów mieszkalnych, reszta to drobniejsze przebudówki.

W Pszczyńcu sytuacja przedstawia się niemniej fatalnie. W tegorocznym budżecie nie znajduje się również żadna kwota na przeprowadzenie inwestycji. Rozpoczęcie robót uzależnione jest od obrotu procesu, jaki miasto prowadzi ze skarbem państwa o zwrot niesłusznie wstrzymanych podatków w wysokości 300.000 zł. Do obecnej chwili udzielono 13 zezwoleń na nowe budowle. Z większych należy wymienić budowę 7 kl. szkoły dla mniejszości niem.

W Tychach udzielono 20 zezwoleń budowlanych na drobniejsze budowle.

Gmina Łaziska Górne przeprowadzi z własnych funduszy wybudowanie drogi na kolonję Orzeską oraz mniejsze roboty kanalizacyjne.

W Bieruniu Starym rozbuduje się szkołę powszechną. Ze strony magistratu przeznaczono na ten cel około 30.000 zł. (ok)

skradł większą ilość białej, garderoby, m. in. futro damskie oraz większą ilość biżuterii, wyrządzając szkodę na przeszło 3 tysiące złotych. Włamania tego dokonano w godzinach przedpołudniowych, gdy właściciel mieszkania wraz z rodziną przebywali w kościele.

Przed kilku dniami włamali się nieznani sprawcy do mieszkania naczelnika Wydziału Skarbowego Woj. Śl. p. Kankofera oraz do naczelnika jednego z działów tego wydziału p. Dziubińskiego, gdzie skradli wiele przedmiotów. Wczorajszej nocy przy włamaniu do mieszkania niejaki Wincentego Tica w Katowicach przy ul. Wodnej aresztowano włamywaczy Rudolfa Sojkę z Janowa i Alfreda Marcota. W toku dochodzeń przyznali się oni do wielu włamań, popełnionych w ostatnim czasie na terenie Katowic.

Włamywaczy oddawiono do miejscowego więzienia. (s)

Przemytnik naraził Skarb Państwa na 55 tysięcy złotych straty

W związku z aresztowaniem szofera Sp. Giesche Bernarda Stabika, który przemycał z Niemiec do Polski sacharynę w oponach samochodów, stwierdzono, że naraził on Skarb Państwa na straty w wysokości 55 tys. zł. Grzywna, jaka grozi przemytnikowi wynosi 300.000 zł.

Pracowity dzień włamywaczy

Wczorajszej nocy nie próżnowali włamywacze, których występy były jednak niebardzo szczęśliwe. Nieznani włamywacze włamali się do mieszkania mechanika Michalskiego w Katowicach przy ul. Górniczej 6, gdzie

Zamknięcie kopalni pod Zawierciem

200 ludzi straciło pracę

Trwający od kilku tygodni zatarg w fabryce maszyn „Poręba”, został zlikwidowany, jednak zgoda okupiona została ofiarą 200 ludzi, zatrudnionych w kopalni węgla, a należące do Poreby. Dyrektor

Staszewski zgodził się nie obniżać płac i nie redukować robotników fabryki, za cenę zniesienia deputatów węglowych. Robotnicy przyjęli warunki, wydając tem samem wyrok, na swych kolegów

kopalnianych. W związku z zniesieniem deputatów, zamknięta zostanie kopalnia, a cała załoga, w liczbie 200 ludzi straci pracę. Kopalnia zostanie zamknięta 1 maja br.

Poniedziałek	Dziś: Wojciecha bisk.
23	Jutro: Fidelis
Kwiecień	Wschód słońca: g. 4 m. 47
1934	Zachód: g. 19 m. 11
	Długość dnia: g. 14 m. 24

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11, — tel. 349-81.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH:

WTÓREK: g. 20 „Towarzysz”.
ŚRODA: g. 20 „Oto kobieta”.
CZWARTEK: g. 19.30 opera „Silosiana” (1 raz).

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO NA PROWINCJI:

KRÓL. HUTA: środa: g. 19.30 „Klub kawalerów”.
RUDA ŚL.: piątek: g. 19 „Klub kawalerów” (dla bezrobotnych).

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

KATOWICE. Capitol: „Naucz mnie kochać”, od soboty „Przebudzenie”. Casino: „Nowa pieśń”. Colossum: „Fantomas???”. Palace: „Dzieje grzechu”. Rialto: „Przygoda na Lido”. Union: „Kawalkada”. Dębina: „Pod fałszywą flagą” i „Kult ciała”.

KRÓL. HUTA. Apollo: „Csibi” i „Shańblona”. Roxy: „Serce włóczęgi” i „Hiszpańska krew”. Colossum: „Cesarzowa i ja” i „Legion śmiertel”.

RYBNIK. Helios: „Noce portowe” i „Wiosenne burze”.

RADJO:

WTÓREK, 24 KWIECIEŃ 1934 R.
Katowice. 7.00 „Kiedy ranno wstają zorze”. 7.05 Gimnastyka. 7.25 Płyty. 7.35 Płyty. 7.55 Chwilka gospodarstwa domowego. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Zespół salonowy. 15.00 Cudła Giełdy w Katowicach. 15.20 Płyty. 16.05 Skrzynka P. K. O. 16.35 „Paderewski gra” — płyty. 17.30 Odczyt maturalny z cyklu „Biologia” p. t.: „Wartość teorii i wymowa faktów”. 18.10 Koncert chóru Dana. 18.50 Pogawędka Cioci Heli z dziećmi. 19.10 Dr. Olga Rogorowiczowa: „W studencie urodził żołnierza-poety”. 19.40 Wiadomości sportowe. 20.02 Pogadanka muzyczna. 20.15 Koncert kompozytorski Piotra Maszyńskiego. 21.30 Muzyka lekka. 22.15 Muzyka taneczna.

— POŻAR. W dniu 20 bm. o godz. 16 powstał pożar w stodole murowanej, krytej papą, własnością Klary Kucharczykowej, wdowy, zam. w Lublińcu przy ul. Kilińskiego 11. Spaleniu uległa cała stodoła oraz zapasy siana, słomy i maszyn rolnicze. Ogólna szkoda wynosi około 4.000 zł. Przyczyny pożaru nie zdołano dotychczas ustalić, lecz istnieje silne podejrzenie, że pożar spowodowały bawiące się tam dzieci. (Pg)

— POMARAŃCZE. Śląska Straż graniczna z placówki Pawonków, pow. Lubliniec przytrzymała we wsi Wielkie Łagiewniki, mieszkankę tejże wsi Augustynę Cebulską z 16 kg. pomarańczy pochodzących z Niemiec. Natychmiastowa rewizja domowa u rolnika Grabinskiego tamże zam. ujawniła dalsze 8 kg. pomarańczy. Towar skonfiskowano a na winnych sporządzono doniesienie. (Pg)

— NIELEGALNE PRZECHODZENIE GRANIC. Bronisława Pietrzakówna, zam. w Brzeziu, gmina Przysiału, pow. Częstochowa oraz Stanisława Pietrzakówna zostały przytrzymane za nielegalne przekroczenie granic z Niemiec do Polski w Wielkich Łagiewnikach. W okolicy Kośmidry, pow. Lubliniec za przekroczenie granicy z Polski do Niemiec i z powrotem przytrzymał Franciszka Musielokę zam. w Woszczycach, pow. Pszczyzna. Tomasz Mikołajczyk i Franciszek Weiss z Glinicy, pow. Lubliniec przekroczyli granicę w okolicy W. Łagiewnik, pow. Lubliniec z Polski do Niemiec i z powrotem oraz Józef Sprycha z Pawonkowa pow. Lubliniec. Na wszystkich sporządzono doniesienia. (P. g.)

Niesamowity wisielec w lesie koło Brynowa

Samobójstwo bezrobotnego murarza

Dnia 21 bm. około godz. 18 natrafił niejaki Jan Klon w lesie Sołtysikowym (Kalwarja) na zwłoki nieznanego osobnika, wiszące na pasku od spodni w wysokości około 1 i pół metra nad ziemią na jednym z świerków. Zawezwana niezwłocznie na miejsce policja przystąpiła do zastosowania sztucznego oddychania, ponieważ zachodziło przypuszczenie, że wisielca da się jeszcze przywołać do życia. Niestety wszelkie usiłowania spełzły na niczem, a przybyły z Pszowa lekarz dr. Lamza stwierdził śmierć. Przy bliższym badaniu okazało się, że tragicznie zmarłym jest 31-letni murarz Herman Kasper, zam. w Pszowie. Przyczyny samobójstwa nie zdołano dotychczas usta-

lić, lecz przypuszcza się, że Kasper pozabawił się życia wskutek silnej depresji duchowej, gdyż dłuższy czas był bez

pracy. Zwłoki nieszczęśliwego przewieziono do kostnicy szpitala w Pszowie. Dalsze dochodzenia w toku. (R)

Krwawa walka na noże

dwóch dziewcząt ulicznych w Lublińcu

W nocy na 20 bm. o godz. 22 na ul. Lompy w Lublińcu dziewczyna lekkich obyczajów Genowefa Banasiakówna, zam. w Częstochowie, ul. Raclawicka 5, wszczęła bójkę z swą koleżanką Weroniką Borowiecką.

W trakcie walki Banasiakówna pchnęła swą

przeciwniczkę trzykrotnie w plecy nożem. Jedno pchnięcie w okolicy lędźwi okazało się bardzo niebezpieczne. Borowiecką odstawiono w stanie ciężkim do szpitala w Lublińcu, zaś Banasiakównę do sądu grodzkiego w Lublińcu. (Pg)

Dwukilometrowy kondukt pogrzebowy

Manifestacyjny pogrzeb ofiar będzinśkich

W niedzielę o godz. 12 w Będzinie odbył się pogrzeb ofiar tragicznego wypadku Motka Winera i Mendla Fryca, w którym udział wzięły tysięczne tłumy żydów.

Pogrzeb miał charakter żywiołowej manifestacji uczuć dla zmarłego i jego rodziny. Świadcząc o olbrzymiej wprost popularności zmarłego Winera.

Kondukt rozciągnął się na przestrzeni oko-

ło 2 kilometrów, a całą drogę od Będzina do omentarza obsadziła policja miejscowa i czeladzka. Porządek przytem utrzymywali umundurowani członkowie organizacji Żabotyńskiego.

Tramwaje do Czeladzi były obleżone, to też w obawie wypadku na przystanku, pełniła służbę policja, zamykając przepętnione wozy.

Ze Zjazdu kupiectwa polskiego w Katowicach

W ub. niedzielę odbył się w Katowicach zjazd kupiectwa polskiego Województwa Śląskiego. Na zjazd ten zjawili się licznie kupiectwo prawie z wszystkich miejscowości Górnego Śląska. Rano o godz. 10 przybyli do sali Teatru Polskiego przedstawiciele władz państwowych, Sejmu Śląskiego, władz komunalnych, delegat Izby Rzemieślniczej, Izby Handlowej, delegaci pokrewnych zawodów, oraz wielu zaproszonych gości.

Zjazd zagał prezes Jerzykiewicz, witając serdecznie wszystkich przybyłych, poczem kolejno wygłosili krótkie przemówienia przedstawiciele władz państwowych, komunalnych, samorządowych i przedstawiciele pokrewnych zawodów. Zycząc obecnym owocnych obrad dla dobra polskiego kupiectwa Śląskiego.

W dalszym ciągu zjazdu wygłoszono szereg referatów. Dyrektor Izby Handlowej w Katowicach dr. Marjan Drozdowski wygłosił referat na temat: „Rola samorządu gospodarczego i jego zadania w dobie obecnej”. Dyrektor Związku Stowarzyszeń Kupieckich w Poznaniu p. Brunon Sikorski mówił o zagadnieniu uzdolnienia i przymusu organizacyjnego w handlu, zaś dyrektor Polskiego Związku Stowarzyszeń Kupieckich na Śląsku mówił o warunkach uzdrowienia zawodu kupieckiego na Śląsku. Po wygłoszeniu tych trzech referatów zamknięto oficjalną część zjazdu.

Po przerwie obiadowej w sali nowej siedziby Izby Handlowej w Katowicach odbywały się dalsze narady, które przeciągnęły się do późnych godzin wieczornych. Członkowie dotychczasowego zarządu zdawali sprawozdania z działal-

TRAGICZNA ŚMIERĆ BEZROBOTNYCH W ŁAGISZY

Zasypani w „bieda-szybie”

Z Łagiszy donoszą, że w ub. sobotę na terenach b. kop. „Antoni” miała miejsce okropna tragedia, która pociągnęła za sobą śmierć dwojga ludzi, 27-letniego Jana Kokoca i 40-letniego Jana Wieczorka bezrobotnych.

Wymienieni, broniąc się przed śmiercią głodową, zeszli na dno biedaszybu, chcąc ukopać sobie węgiel.

W chwili, gdy robotnicy zajęci byli pracą, zerwała się nagle ziemia która runęła, zasypując ich zupełnie.

Mecz bokserski

Estonja — Śląsk

W niedzielę wieczorem odbył się w Katowicach w sali Powstańców przy licznym udziale publiczności mecz bokserski pomiędzy reprezentacją „Estonji” i „Śląska”. Ze względu na późną porę podaliśmy tylko suche wyniki. Dokładne sprawozdanie tego ciekawego meczu przyniesiemy w jutrzejszym numerze.

Waga musza: Jarzabkowski (Śl.) przyznawo zwycięstwo na punkty nad r. E. Muthem (E). Waga kogucia: Krafczyk (Ś) Kaebi (E). Wobec kontuzji lewego oka Estończyka zwycięstwo przez techn. k. o. przyznano Krafczykowi. Waga piórkowa: Matuszczyk (Ś) — Seeborg (E). Matuszczyk (Ś) przegrywa niesłusznie na punkty.

Waga lekka: Białas (Śl.) uległ wysoko na punkty doskonałemu Stepulowi (E).

Waga półśrednia: Brabański (Śl.) przegrał do Niclendera (E).

Waga średnia: Gburskiemu (Śl.) przyznawo zwycięstwo na punkty nad Kopustinem, jakkolwiek wynik remisowy był zupełnie na miejscu.

Waga półciężka: Wrazidło (Śl.) — Reino (E), walka nierozstrzygnięta.

Waga ciężka: Uherek (Śl.) pokonał Adelmanna (E) przez k. o. w pierwszym starciu.

Król cyganów Kwiek w Dąbrowie

Nagła i zupełnie niespodziewana gościna króla cyganów M. Kwieka w Dąbrowie, wywołała poruszenie w całym Zagłębiu.

Poważny monarcha, ukazujący się pieszko na ulicach Dąbrowy w swym niezwykle stroju i w otoczeniu członków „dworu”, wzbudza podziw i tak duże zainteresowanie, że prawdziwe tłumy wędrują za królem, chcąc zbliżyć zobaczyć monarchę i dotknąć się jego szat.

Pobyt króla w Dąbrowie sprawia olbrzymi kłopot policji, która stale musi wysyłać asystę i rozpedzać tłum.

Pobyt monarchy cygańskiego przedłuży się prawdopodobnie, ponieważ policja prowadzi śledztwo w sprawie rewelacyjnych zeznań, złożonych przez króla Michała Kwieka.

ności, poczem odbyła się dyskusja, w której obecni poruszyli wiele bolączek. Następnie wybrano 15 nowych członków zarządu. Po uchwaleniu odpowiednich rezolucyj, zjazd zamknięto. (s.)

Katastrofę spostrzeżono po niewczasie, to też po kilku godzinnej pracy wydobyto już tylko trupy.

Obydwa osierocili żony i dzieci.

TU WYCIĄC!

Humor

WARTOŚĆ PIENIEDZY.

Dentysta: Cóż u stu piorunów, cały kwadrans męczę się nad tym przeklętym zębem i nie mogę go wyciągnąć.

Chłop: — Ba, lekkiej pracy byście chcieli. Chciałoby się za minutę 3 złote zarobić, nie... pomordujcie się jeszcze pół godziny.

OBJASNIŁ.

Nowomianowany dowódca ma do szwadronu przemowę, w której powiada:

— Jak w każdej rodzinie, ja jestem matką, a wachmistrz ojcem. Macie nas słuchać jak rodziców. Zrozumiano? Wachmistrz! objaśnić chłopcom naukę!

Wachmistrz objaśnia: — Jako że pan rotmistrz som niby dla szwadronu jak matka, a ja jak — ojciec. Zrozumiełista, psia wasza mać, pieskie syny?!

W HALACH.

— Ależ kucowo, ja tej ryby nie chce, ona nie żyje.

— Żywa, żywa na moje sumienie, ona tylko udaje, ja ją znam.

Sydonja, która osunęła się na krzesło, gdyż czuła, że nogi pod nią drżą, pobladała jak ściana.

Oczy jej przysłoniła mgła, poprzez którą widziała niewyraźnie twarz Janusza. Głos jego dochodził do niej jakby z oddali.

Więc to był koniec, upadek! Nie było rafunku!

Musiła użyć nadludzkiego wprost wysiłku, by pokonać opanowującą ją niemoc i stłumić jęk, który wydierał się z jej piersi.

Nie straci głowy, nie uzna się za zwyciężoną, dopóki nie uczyni wszystkiego, co się da, by się uratować.

Wnet też udało jej się zmusić się do uśmiechu.

— Rzeczywiście, to bardzo interesujące — rzekła z przymusem. — Rozumiem dobrze twoje wzruszenie i radość.

Nie biorę ci nawet za złe tej radości, chociaż jest ona obrazą dla mnie.

Lękam się jednak, byś po raz drugi nie rozczarował się gorzko.

Twoja dawna żona mieszkała swojego czasu u owej pani Ropskiej, która już po raz drugi bierze udział w tej sprawie. Dziwne, że właśnie ona pojawia się teraz i przyprowadza nowego świadka!

Janusz spojrzał na Sydonję pytająco.

— I cóż z tego wnosisz?

Zasłaniała się krótko.

— Że ty sam tego nie rozumiesz!... Dla mnie jest rzeczą jasną, że Ropska pozostaje w zmoży z twą dawną żoną. Stara postanowiła udowodnić niewinność swej pupilki, bo może przytem zrobić dobry interes. Jeżeli osiągnie swój cel, otrzyma

Nie się jej zresztą nie stanie. Nie złożyła przysięgi, ani nawet żadnego zeznania w sądzie.

Gdyby nawet tak nie było, działałabym, jak wymaga prawda i sprawiedliwość.

Janusz byłby się spodziewał wszystkiego innego, tylko nie tej wizyty, która go czekała.

Zdumiał się też niemało, gdy służący oznajmił mu, że przyszła ta sama młoda dziewczyna, która tutaj była przed chwilą, ale teraz w towarzystwie starszej kobiety.

Janusz zmarszczył lekko brwi. To fatalne! Sydonja mogła powrócić lada chwila, a on tak pragnął zapobiec spotkaniu jej z byłą pokojówką Olgi!

Niezrozumiał również dlaczego Marta zjawia się u niego po raz drugi. Pomimo to, kazał służącemu wpuścić obie kobiety, zaznaczając, że nie ma wiele czasu.

Marta weszła do pokoju Janusza mocno zmieszana. Przywitawszy się z hrabią, przedstawiła mu panią Ropską, matkę panny di Rigano, u której Janusz był swojego czasu.

I obie kobiety zaczęły mówić raz jedną raz drugą, słowa ich jednak brzmiały bez związku i niezbyt zrozumiale.

Janusz przysłuchiwał im się uważnie. O ile z początku twarz jego miała wyraz obojętności, to bardzo szybko ukazały się na niej oznaki najwyższego wzburzenia.

Co słyszał? Czyżby śnił? Czy dobrze rozumiał obie kobiety?

— Przed sądem przysięgłych w Czortkowie rozpoczął się proces 24 członków bandy „Hrima” — Czajkowskiego, który przez dłuższy czas był postrachem Pokucia, aż wreszcie został zastrzelony przez policję podczas pościgu. Czajkowski, b. oficer ukraiński, posiadał wykształcenie 8-klasowe. Utworzył bandę pod nazwą „Czerwona Sicz” i ułożył statut, w myśl którego organizacja kierowana była przez obieranego na rok przewodniczącego i 2 członków. Terenem działalności „Czerwonej Sicz”, według Czajkowskiego, miała być „kapitałistyczna” Polska i Rumunia, a następnie cały świat. Celem „Czerwonej Sicz” było „niszczenie nieprzejednanych wrogów bolszewicko-komunistycznej idei pod względem materialnym i życiowym”, przyczem środki na utrzymanie „Czerwonej Sicz” czerpane były z „konfiskaty majątków wrogów idei komunistycznej”. Wysłanie tych haseł przez Czajkowskiego miało na celu maskowanie właściwych celów związku — rabunku. Czajkowski wysłał nawet jednego ze swych podwładnych z listem do naczelnika G. P. U., a drugiego do konsula sowieckiego we Lwowie, którym donosił o istnieniu „Czerwonej Sicz” i prosił o pomoc materialną. Na rozprawie główny oskarżony Pobihun odmówił wszelkich zeznań. Proces rozpisany jest na 2 tygodnie.

— W związku z budową wielkiego kabla Warszawa — Bałtyk dokonany został podział zamówień, które otrzymają fabryki kabli w Krakowie, Bydgoszczy, Polskie Zakłady Skoda, Towarzystwo Akcyjne Siemens i Halske oraz International Electric Corp. w Londynie.

— Wydane ostatnio rozporządzenie ministra Poczt i Telegrafów o agencjach pocztowych i pocztowo - telegraficznych ustala, że pracowników pocztowo - telegraficznych przydzielą agentowi dyrekcja okręgu poczt i telegrafów, natomiast posłańców przyjmuje agent pocztowy jako swych pracowników na własną odpowiedzialność w razie przyznania mu ryczałtu na ich opłacenie. Na posłańca agent pocztowy przyjąć powinien osobę godną zaufania, cieszącą się dobrą opinią i dającą rękojmię, że powierzone jej obowiązki wykona sprawnie i sumiennie. Za czynności przydzielonych pracowników pocztowo - telegraficznych oraz posłańców odpowiada agent pocztowy służbowo i materialnie, wówczas gdy wskutek braku nadzoru z jego strony pełnią oni swe obowiązki niedbale lub dopuszczają się nadużyć służbowych. Specjalnym zarządzeniem minister Poczt i Telegrafów ustalił ponadto, że agenci pocztowi otrzymywać będą na posłańca do 15 zł. miesięcznie za każdą godzinę pracy dziennie, nie więcej jednak niż 90 zł. miesięcznie na jednego posłańca.

— Doroczny zjazd Związku Legionistów, który odbędzie się w Warszawie w ciągu soboty i niedzieli, zakończył swe obrady.

— W sobotę po kilkunastu dniach pobytu opuścił Berlin premier bułgarski Muszanow, udając się z powrotem do Sofii.

Humor

DOBRA MATKA.

Na dworze deszcz i zawieja. Na ulicy pod ścianą stoi żebraczka i trzyma na ręku dziecko, owinięte chustką. Jakaś liściasta osoba daje jej jałmużnę, przyczem odchyła chustkę, aby spojrzeć na dziecko. Okazuje się jednak, że zamiast dziecka jest tam lalka uwinęta ze szmat.

— Jak możecie tak oszukiwać ludzi? — mówi oburzona pani.

— A cóż to pani chciała? Żebym na taki psi czas wynosiła na ulicę własne dziecko?

DOWCIPNY

WYKRET.

— Wiedziałam, że znów przewróciś dzbanek od kawy!

— Jeśli wiedziałas, mamo, to czemu mi go nie odebrałaś?

W SZKOLE.

— Nawiazuje do poprzedniej lekcji. Czy możesz mi, Durynio, powiedzieć, do jakiej famuliji należy goryl?

— Nie, proszę pana profesora, nie mam pojęcia, mieszkamy dopiero miesiąc w tej kamienicy i nie znamy się jeszcze z nikim.

Owacyjne powitanie min. Barthou w stolicy Polski

Z Warszawy donoszą:

W niedzielę, dn. 22 bm. o godz. 18.50 przybył do Warszawy francuski minister spraw zagranicznych p. Louis Barthou w towarzystwie szefa gabinetu p. Rochat. Ministrowi Barthou towarzyszył od pogranicznej stacji Zbaszyna ambasador francuski w Polsce p. Laroche.

Ministra Barthou w imieniu rządu R. P. powitał na dworcu w Warszawie szef protokołu dyplomatycznego M. S. Z. Karol Romer, w imieniu ministra spraw zagranicznych dyr. gabinetu ministra Roman Dębicki. Na powitanie przybył również nuncjusz papieski msc. Marmaggi. Obecny był także wojewoda Jaroszewicz.

Na peronie zebrali się członkowie ambasady francuskiej z radcą Bressy oraz attache wojskowym gen. D'Abermeau.

Przybycia gościa oczekiwali liczni przedstawiciele Stowarzyszenia Polsko-Francuskiego, przedstawiciele prasy polskiej, wielu korespondentów prasy zagranicznej, przedstawiciele kolonii francuskiej oraz tłum publiczności, który zgromadził p. ministrów serdeczną owacją.

Po krótkim ceremonie w salonych recepcyjnych dworca, minister Barthou w towarzystwie ambasadora Laroche i p. Rochat odjechał do gmachu ambasady francuskiej.

Z Berlina donoszą:

W niedzielę rano francuski minister spraw zagranicznych Barthou w drodze do Warszawy przejeżdżał przez Berlin. Na dworcu Tiergarten powitał ministra ambasador francuski w Berlinie, Francois Poncet, który następnie

przejechał z ministrem francuskim na dworzec Śląski. Na dworcu tym witał ministra Barthou imieniem ministra spraw zagranicznych Rzeszy v. Neuratha szef protokołu dyplomatycznego

urzędu spraw zagranicznych hr. Bassewitz. Korzystając z dłuższego postoju na dworcu Śląskim, minister Barthou rozmawiał z dyplomatą niemieckim.

Pogłoski o zmianach w rządzie po wizycie min. Barthou

Z Warszawy donoszą:

W kołach politycznych krąży pogłoski, że zaraz po wizycie ministra Barthou nastąpią zmiany w rządzie. Ustąpić ma prezes Rady Ministrów p. Janusz Jędrzejewicz, minister Oświaty p. Wacław Jędrzejewicz i minister Komunikacji p. Butkiewicz. Wedle dalszych pogłosek wymieniania się jako kandydatów: na stanowisko

ministra Oświaty prof. Makowskiego, a na stanowisko ministra Komunikacji dotychczasowego wiceministra tego resortu, inż. Bobkowskiego, zięcia Prezydenta R. P. Dotychczasowy minister Oświaty p. Wacław Jędrzejewicz ma otrzymać nominację na jedno z wyższych stanowisk w ambasadzie R. P. w Londynie.

Wielka afera łapownicza w Warszawie

Z Warszawy donoszą:

Afera łapownicza w tramwajach warszawskich zatacza coraz szersze kręgi. Obliczają, że wyrafinowani łapownicy pobrali za wyrabianie posad od kandydatów około 100.000 zł. Wymienia się szereg nazwisk osób, zamieszanych w tę aferę. Podobno od trzech lat, kiedy dyrekcja tramwajów przestała przyjmować nowych pracowników, członkowie

tej szajki tylko naciągali naiwnych, obiecując posady i biorąc łapówki, a nie dając nic wzamian. Natomiast przed kilku laty za łapówkę rzeczywiście można było dostać posadę. Za głównych winowajców uważa się inspektora Dąbrowskiego, starszego instruktora wydziału ruchu Nowickiego, oraz niejakiego Sułkowskiego.

Przed ofensywą Niemiec

Zaostrzenie stosunków niemiecko - austriackich

W stosunkach austriacko - niemieckich nastąpiło, po przerwaniu poufnych rozmów o modus vivendi, dalsze zaostrzenie sytuacji. Z jednej strony bowiem Niemcy nie chciały ze względów prestiżowych zgodzić się na oficjalne uznanie suwerenności austriackiej, z drugiej zaś, w związku z atakami na katolicyzm w Niemczech, wpływy watykańskie poczęły wygrywać Austrię jako czynnik antyniemiecki; podobno w Watykanie całkiem otwarcie wyrażono pod adresem Austrii życzenie, by nie czyniła ona Niemcom żadnych ustępstw, dopóki trwa w Niemczech walka przeciw katolicyzmowi.

W tej sytuacji polityka Niemiec idzie obecnie z jednej strony w kierunku pozyskania państw Małej Ententy, z drugiej zaś w najbliższej przyszłości można liczyć się z ofensywą Niemiec przeciwko Austrii.

Przedewszystkiem więc rząd niemiecki ma zażądać, powołując się na precedens układu z Czechosłowacją o godłach

państwowych, uznania w Austrii godeł hitlerowskich. — jak wiadomo, zakazanych bezwzględnie na terenie całego państwa, — w tym samym zakresie, jak to uczyniła Czechosłowacja. Poza tem zniesiona ma być taksa wyjazdowa do Austrii w wysokości 1.000 marek, wprowadzona w ub. r. celem podjęcia ruchu turystycznego z Niemiec, na którym Austria poważnie zarabiała. Chodzi o to, aby turyści niemieccy, odwiedzający miejscowości austriackie, stali się jednym z czynników propagandy hitlerowskiej. Również ma być zwiększony przywóz drzewa z Austrii do Niemiec.

Natomiast hitlerowcy austriaccy mają przeprowadzić cichy bojkot austriackich wyrobów tytoniowych i piwa. W razie udania się tego planu, poważniejsze zmniejszenie się dochodów z monopolu tytoniowego i podatku od piwa mogłoby zachwiać równowagę budżetu austriackiego. Według wersji hitlerowskich Dollfuss stara się o pożyczkę zagraniczną, ponieważ budżet austriacki jest już zachwiany.

TU WYCIĄC!

— 158 —

Zaczął sam zadawać pytania. Nieśmiałość Marty znikła powoli tak, że mogła dać hrabiemu żądane wyjaśnienia.

Janusz miał w myśli zupełny chaos. Zdawało mu się, że się nagle przed nim rozwarły niebiosy i cały świat zalała jasność.

Olga niewinna! Nareszcie jest dowód na to! Zeznania Marty potwierdzały w zupełności to, co słyszał od Olgi i co twierdziła Lila przed zmianą sposobu myślenia, tak, że nie wątpił teraz zupełnie w niewinność żony.

W sercu Janusza klócił się ból z radością. Bo gdzie była teraz Olga i jeżeli ją znajdzie, jak zdoła naprawić zbrodnię, której się wobec niej dopuścił?

Janusz nie ukrywał wcale swego wzruszenia. Marta musiała kilka razy opowiadać o przebiegu zajścia.

Uściskał on serdecznie rękę pani Ropskiej, gdyż czuł, jak ciężko musiało być zacnej staruszce, oskarżającej własną córkę.

Podziękował również Marcie, którą obiecał sownie wynagrodzić.

Janusz postanowił uwiadomić natychmiast o całej sprawie adwokata.

Gustaw, na którego zadzwonił i kazał mu przynieść kapelusz i łaskę, był niemało zdziwiony, widząc pana tak wzburzonego i rozmawiającego z taką żywością z obu kobietami.

Co miało znaczyć to, że hrabia kazał zjechać automobilowi teraz, kiedy hrabina mogła lada chwila nadjechać na obiad?

— 159 —

Musiały się zdarzyć jakie nadzwyczajne rzeczy.

Gdy automobil zjechał przed dom, Janusz opuścił swój pokój, dawszy znak obu kobietom, by mu towarzyszyły. Miały jechać z nim do adwokata, by złożyć oświadczenie zeznania.

W chwili, gdy wychodził z domu, przystanął nagle. Naprzeciw niego szła Sydonja.

Sydonja! Przez cały czas nie myślał zupełnie o niej. Dopiero teraz przyszło mu na myśl, jakim ciosem będzie dla niej to niespodziewane odkrycie.

Zatrzymał się zmieszany. Byłby najchętniej uniknął tego spotkania, ale było już zapóźno. Sydonja przystąpiła bowiem do niego i spojrzawszy pytająco na obie kobiety, zagadnęła, gdzie się wybiera.

Janusz zamiast odpowiedzieć na pytanie Sydonji, poprosił ją, by się udała z nim do jego gabinetu. Pani Ropskiej i Marcie polecił udać się do automobilu i czekać tam na niego.

Krok Sydonji, postępującej za Januszem do jego pokoju, był ciężki i wolny.

Piersi jej przysgniały ogromny ciężar. Przeczynała, że się zbliża jakieś nieszczęście.

Czy to miała być kara za zdradę, jakiej się niedawno dopuściła na mężu?

Gdy Janusz znalazł się z Sydonją sam na sam, milczał długą chwilę, gdyż wzruszenie tamowało mu głos.

Pierwsze słowa wymówił zachrypłym i stłumionym głosem, wnet jednak uspokoił się i jasno wytłumaczył Sydonji, co miała oznaczać wizyta obu kobiet i jak do niej przyszło.

NARZECZONA SKAZANCA

88)

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.
Siostrzeniec księcia Beaufort i nieślubny syn króla Ludwika XV, Marceli Sarbonne skazany został przez księcia na galery w Tulonie. Przyjaciela jego muszkietier Wiktor Delaborde osadzony został w Bastylii. Margrabina Pompadour wezwała więc dowódcę muszkietierów hr. Limoges, którego chce mianować komendantem Bastylii w miejsce jej wroga Montarina.

— Młody Wiktor Delaborde jest muszkietierem, panie hrabio! — dopomogła margrabina jego pamięci.

— Przypominam go sobie teraz, pani margrabino.

— Pragnęłabym widzieć tego muszkietera, panie kapitanie. Mam mu zakomunikować pewną wiadomość.

Hrabia Limoges spojrzał zdziwiony... Te słowa margrabiny musiały mieć jakiś cel ukryty...

— Wiktor Delaborde znajduje się obecnie w Bastylii, pani margrabino — odpowiedział.

— W Bastylii? Za co?

— Za dezercję. Muszkietier bez udowodnionego pozwolenia opuścił Paryż na czas dłuższy.

— Czy znasz pan bliższe szczegóły tej sprawy?

— Wiem tylko to, co miałem zaszczyt powiedzieć, oraz, że ów muszkietier jeździł do Tulonu.

— Do Tulonu? Poco?

— Zdaje się, że przyszło mu do głowy popełnić w zakładzie galerniczym jakiś czyn niedozwolony, gdyż stamtąd tutaj został przytransportowany.

— Życzę sobie pomówić z tym młodym muszkietierem! — rzekła margrabina. — Poślij pan natychmiast kurjera do Bastylii. Ażeby komendant nie robił trudności z wydaniem więźnia, dam panu rozkaz do pana S. Andre, dzisiejszego komendanta.

Wziąwszy za pióro, margrabina napisała na arkuszu papieru:

„Panie margrabio St. Andre! Na mocy niniejszego, chciej pan wydać muszkietera Wiktora Delaborde okazielowi.”

Oddała kapitanowi ten rozkaz.

— Jak tylko młody muszkietier tu przybędzie, panie komendancie zamku, — rzekła — przyprowadź go pan do mnie, gdyż chcę z nim pomówić.

Hrabia Limoges ucieszony awansem, wymówił kilka słów podziękowania i oddalił się.

— Pozyskałam cię! — szepnęła margrabina, patrząc za nim z pogardliwym uśmiechem. — Trzeba krukowi rzucić od czasu do czasu kawałek mięsa. A tutaj jednocześnie osiągam dwa cele: Montarin zostaje ukarany za to, że się poważa być mym przeciwnikiem, a tego zjednywam dla siebie.

Leon był obecny przy rozmowie margrabiny z kapitanem.

— Jak tylko hrabia Limoges wprowadzi muszkietera do apartamentu, dasz mi znać! — rzekła margrabina.

Następnie przyjmowała wizyty kilku posłów i członków rady stanu.

Gdy wieczorem margrabina wstała od stołu, paż Leon oznajmił jej po cichu, że kapitan Limoges wprowadził właśnie muszkietera Wiktora Delaborde do apartamentów.

— Hrabia nie jest mi potrzebny, spełnił to, czego żądałam i może się oddalić, a muszkietera wprowadź do mojego salonu! — rozkazała margrabina.

Wskutek jej rozkazu, komendant Bastylii uwolnił natychmiast Wiktora. Interwencja podobna była czemuś tak niezwykłym, że wypadek ten zrobił pewne wrażenie. Muszkietier także nie spodziewał się uwolnienia, więc gdy nastąpiło tak niespodzianie, ucieszył się niewymownie.

Komendant oddał Wiktora kurjerowi, a ten pojechał z nim natychmiast do Wersalu.

Gdy Leon zobaczył Wiktora w przedpokoju spytał go po cichu, przystąpiwszy do niego:

— Pan jest muszkietier Wiktor Delaborde?

— Tak jest! — odpowiedział Wiktor.

— Ja jestem pażem margrabiny a zarazem kuzynem Róży! — mówił Leon dalej po cichu.

Teraz dopiero muszkietier zaczął rozumieć, jak się stało, że go wypuszczono na wolność.

Uśmiechnął się mimowolnie.

— W takim razie Róża Grand musiała mówić panu o mnie? — zapytał.

— Wszystko będzie dobrze! — szepnął Leon. — Niedarmo Róża jest moją kuzynką, a ja nie damo jestem pażem wszechwładnej margrabiny.

Poczekaj pan tu chwilę, zamelduję pana.

Leon oddalił się. Był widocznie przekonany o znaczeniu i wpływie, jakie mu dawało stanowisko pierwszego paża margrabiny.

Po kilku chwilach powrócił i wprowadził Wiktora do salonu.

— Proś pan margrabinę o ułaskawienie! — szepnął doń cicho. — Opowiedz wszystko, jak było.

W chwilę potem weszła margrabina.

Wiktor złożył ukłon, dowodzący, że znał salonowe obejście.

— Leonie! — zwróciła się margrabina do paży, zajmując miejsce i oddalając swoje damy. — Czy to ów muszkietier, sprowadzony z Bastylii?

Gdy Leon twierdząco odpowiedział na pytanie, margrabina rozkazała muszkietierowi przybliżyć się.

— Jesteś pan oskarżony o dezercję? — rzekła margrabina, mierzając wzrokiem Wiktora. — Czy nie masz chęci służyć u muszkietierów?

— Jestem muszkietierem ciałem i duszą, pani margrabino.

— W takim razie rzecz szczegółna, że pan zdezerutował.

— Miałem do tego szczególny powód, pani margrabino. A przytem nie zdezerutowałem — odpowiedział Wiktor śmiało. — Dawniejszy kapitan muszkietierów wiedział o moich podróżach, nie miałem jednak pozwolenia na piśmie i za to muszę pokutować.

— Powiedziano mi, że zostałeś pan wtrącony do Bastylii z woli księcia Beaufort. Jak to być mogło, panie muszkietrze? Książę niema żadnej styczności z waszym oddziałem.

— Był i do tego szczególny powód pani margrabino! — odpowiedział Wiktor. — Ale nie wiem, czy wszystko to wolno mi tutaj mówić.

Paż Leon, stojący za krzesłem margrabiny, dawał znakami do zrozumienia muszkietierowi, że śmiało wszystko powiedzieć może.

— Mów, panie muszkietrze! — rozkazała margrabina.

— Byłem w Tulonie i brałem udział w usiłowaniu uwolnienia jednego niewinnie na galerach osadzonego więźnia! — opowiadał Wiktor. — Niestety rzecz się nie udała i odtransportowano mnie do Paryża. Że książę Beaufort starał się o to, aby mnie zamknęto, ma to także swój szczególny powód, pani margrabino! Książę wie, że byłem w Tulonie tylko po to, ażeby uwolnić naturalnego syna jedynej siostry księcia, nieszczęśliwego Marcellego Sarbonne, który niewinnie jako ofiara nienawiści księcia osadzony jest na galerach.

Margrabina słuchała ze zdziwieniem.

— Mówisz pan o zmarłym synu Serafiny Beaufort? — zapytała.

— Zmarłym? Czyliż Marceli żyje? — zawołał Wiktor. — Więc za usiłowanie ucieczki rzeczywiście ukarano go śmiercią?

— Marceli Sarbonne jest tutaj pochowany... Śmierć poniósł w drodze do Tulonu!

— W drodze do Tulonu, pani margrabino?

— Tak jest, paż Leon poświadczy to panu! Zwłoki wówczas sprowadzono tutaj! Marceli Sarbonne już nie żyje!

Wiktor zdziwiony był do najwyższego stopnia tą niezrozumiałą dla niego wiadomością.

— W drodze do Tulonu Marceli Sarbonne nie umarł, dostojna pani margrabino! — rzekł. — Ja sam kilka razy widziałem się z Marcelim Sarbonne, moim wiernym przyjacielem i towarzyszem broni, dopomagałem mu do ucieczki, musi więc zachodzić jakieś nieporozumienie.

Kolej zdziwienia przyszła teraz na margrabinę.

— Mówi pan o naturalnym synu Serafiny Beaufort, muszkietrze? — zapytała.

— Tak jest, o nim, pani margrabino.

Była to rzeczywiście niepojęta wiadomość. Margrabina obejrzała się na Leona.

— Co sądzisz o tem? — zapytała.

— Wiem tylko, że Marceli Sarbonne w drodze do Tulonu poniósł śmierć z rozkazu profosa Turgonela! — odpowiedział paż.

— Turgonel profos prowadził rzeczywiście więźniów do Tulonu, to prawda; jeden więzień istotnie za nieposłuszeństwo został zabity, lecz to nie był Marceli Sarbonne.

— Z list jednak tak wynikało! — objaśnił Leon.

— Musiała zajść jakaś pomyłka! Ja mogę przysiąc, dostojna pani margrabino, że Marceli Sarbonne żyje i obecnie znajduje się na galerach.

Margrabinę widocznie zajęła bardzo ta wiadomość.

— Wiesz, panie muszkietrze, że to, co mówisz, jest dla mnie niezrozumiałe — rzekła. — Syn Serafiny został tu sprowadzony i pochowany, a pan twierdzi, że Marceli Sarbonne żyje.

— Na zbawienie moje, dostojna pani margrabino, na wszystkich świętych, Marceli Sarbonne żyje, jeżeli w tym czasie za usiłowanie ucieczki nie ukarano go śmiercią! W drodze do Tulonu nie umarł! Turgonel, który się często upija, musiał pomylić numery i nazwiska więźniów! Marceli Sarbonne przybył na galery! Jestem gotów złożyć najuroczystszą przysięgę, że przybył do zakładu galerniczego.

— A zatem żyje... Ma żyć jeszcze? To niepojęte! — szepnęła margrabina.

— Jak muszkietier podaje jedyne możliwe wyjaśnienie! — rzekł do niej Leon. — Profos Turgonel często się upija!

— Pragnę zbadać dokładnie tę okoliczność, panie muszkietrze a przedewszystkiem pragnę się dowiedzieć, czy syn Serafiny Beaufort jeszcze żyje — rzekła margrabina. — Odzyskuje pan wolność i z mojego rozkazu jako mój kurjer pojedzie w tajemnicy do Tulonu. Rozkaz piśmieniny i wszystkie potrzebne papiery wydadzą panu w kancelarii. Życzę sobie jednak, żeby pan nie mówił nikomu dokąd pan jedzie, z czyjego zlecenia i w jakim celu, rozumie pan?

— Umiem milczeć, dostojna pani margrabino!

— Przybywszy do Tulonu, uda się pan do zakładu i przekona się pan, czy Marceli Sarbonne jeszcze żyje. — mówiła margrabina dalej. — Jeżeli żyje, to przyśle mi pan przez pewnego posłańca wiadomość o tem, nie zawierając żadnych nazwisk i tak napisaną, żebym ja ją tylko zrozumiała. Jeżeli nie żyje, jeżeli pan się omylił, lub jeżeli Marceli Sarbonne tymczasem umarł, to powróci pan tutaj.

— Wykonam wszystko najskrupulatniej, dostojna pani margrabino. A zatem Marceli Sarbonne zostanie wy-

zwolony z galer, na których cierpi jako ofiara prześladowania?

— Dowie się pan o tem. A teraz nie zwlekaj pan z wyjazdem, spiesz się. Zależy mi bardzo na tem, żebym miała dokładną wiadomość.

Tak szybko i niespodziewanie uwolniony z więzienia muszkietier cieszył się nagłą zmianą swego losu tem bardziej, że widocznem było, iż margrabina interesowała się Marcelim.

Uklonił się i opuścił salon, aby się przygotować do natychmiastowego wyjazdu.

LXIV.

NOCNE ZJAWISKO

Niebo pod Tulonem było pokryte czarnymi chmurami. Zimny, silny wiatr dął przez cały dzień od morza. Głuchy szum fal rozlegał się tak, że się zdawało, iż z oddali z zewnątrz portu dochodzą odgłosy strzałów armatnich.

Mgliste powietrze jest jedną z właściwości zimy nad morzem Śródziemnem. Tej zimy jednak, o której tu mówimy, dni tak niepogodne należały do wyjątkowych, owszem powietrze było czyste i łagodne, prawie ciągle.

Wody portu były gwałtownie wzburzone. Fale barwy szarozółtej w bliskości brzegu, zdawały wyglądać ciemno i prawie czarno, miały się tak gwałtownie, że żegluga była prawie niemożliwą. W porcie zatem można było widzieć zaledwie kilka łodzi rybackich, które od schodów nadbrzeżnego bulwaru powracały do wiossek, zamieszkałych przez rybaków.

Z dzikim szumem miały się fale poza obrębem portu, rozbijając się o groble i podmurowania latarni morskiej. W dniach tak gwałtownej burzy, zbliżenie się do latarni morskiej i wejście na nią było połączone z niebezpieczeństwem, gdyż — jak mówiono powszechnie, wstrząsała się ona w posadach i chwiała lekko.

Port przedstawiał okropny widok. Stojące w nim okręty pozarzuciły kotwice, a jednak wiatr i fale miały niemi, jak łupinami orzechów. Podczas takiego wiatru żaden okręt nie mógł opuścić portu.

Z nadejściem wieczoru zdawało się, że siła wiatru słabnie, szum jednak i plusk trwał ciągle.

Na niebie nie można było dostrzec żadnej gwiazdy, żadnego promienia księżyca. Tylko w ulicach miasta widać było światło po domach, zapalono latarnię nad główną bramą zakładu galerniczego i z miasta uważano za zajęciem, czy strażnik latarni morskiej zapali światło na jej szczycie.

Jak już wspomnieliśmy, tego wieczoru nie było rzeczą bezpieczną dostać się na wieżę, ale stary, nieustraszony strażnik, niegdyś żeglarz, nie zapomniał o okrętach, które podczas tej nocy znajdowały się w bliskości wybrzeża i potrzebowały światła, drogowskazu, ażeby uniknąć mogły zguby, która na nie zewsząd czyhała.

Zabłysło zatem światło na szczycie latarni. Jak dobroczynna gwiazda świeciło ono na tle ciemnego wieczoru. Od czasu do czasu zdawało się gasnąć pod podmuchem wiatru, ale po chwili rozjaśniało się znowu.

Mogło być około ósmej wieczorem, gdy przed małym domkiem rybackim, w którym Fernanda Bernot i Adrijanna mieszkały, ukazało się jasne światło. Czy to był ogień sygnalowy, czy też rybacy oczekiwali jeszcze na jaką łódź i zapalili ogień jako wskazówkę dla swych towarzyszy?

Dwie postacie kobiece kręciły się koło rozpalonego ognia, który wiatr chwilami przytłumiał, a chwilami rozżarzał. Donosiły one drzewa i dorzucały je do ognia, aby go podsycać, poczem rozpałał się znowu jasno.

(Ciąg dalszy nastąpi).

SPORT I KULTURA FIZYCZNA

Mecz 1 F. C. — „Śląsk”, czyli łamanie kości

Sędzia pobity do krwi. — Gracze 1 F. C. znieważyli czynnie red. Mikulę

Wczorajsza niedziela przejdzie nape-
wno do historii piłkarstwa śląskiego i bę-
dzie w niej stanowiła czarną kartę, bo-
wiel podobnych zająć, jakie miały miej-
sce wczoraj na boisku „Słowianu” w Ka-
towiecach, gdzie rozegrany został mecz o
mistrzostwo Śląska pomiędzy „Erster
Fussball Club” Katowice i „Śląskiem”
ze Świętochłowic, (mecz zakończył się
wynikiem 2:2 (2:2), nie oglądaliśmy od
chwili powstania polskiego piłkarstwa na
Śląsku.

Rozjuszona publiczność niemiecka
rzuciła się pod koniec meczu na boisko i
pobiła sędziego p. Dąbrowskiego z Biel-
ska. Skopanego sędziego p. Dąbrowskie-
go bito również kamieniami, aż wreszcie
silnie zalany krwią odprowadzony zo-
stał do szpitali przy energicznej interwen-
cji policji z komisarzem Blachetą na
czele.

W toku zamieszania, będąca na me-
czu grupa dziennikarzy polskich z prze-
sem koła śląskiego Polskiego Zw. dzien-
nikarzy Sportowych red. Mikulę, została
napadnięta przez gawiedź niemiecką.
przyczem prezes Koła red. Mikulę został
czynnie znieważony przez gracza IFC —
Goerlica III. Tylko dzięki energii policji
udało się zlikwidować powyższe zajście.

Już w czasie trwania zawodów zwo-
lennicy zespołu niemieckiego przez cały
czas wznosili wrogie okrzyki pod adre-
sem sędziego.

Na szczyt brutalności pozwolił sobie
gracz IFC — obrońca Goerlic, który zu-
pełnie rozmyślnie kopnął gracza „Śląska”
Gieronia w pierś, łamiąc mu 3 żebra.

Jest to już skandal, którym winien się
zająć nie SOZPN., ale... prokurator i na-
leży sądzić, że może się to nawet stanie.

Winę za powyższe zajście ponosi w
pierwszym rzędzie kierownictwo Erster
Fussball Club w Katowicach, oraz jego
liczni sympatycy — Niemcy, tembardziej,
że podobne wypadki zdarzają się na me-
czach IFC częściej. Klub w pierwszym
rzędzie nie postarał się o odpowiednią
ilość porządkowych, a wśród zwolenni-
ków IFC uwijali się członkowie klubu,
judząc publiczność przeciwko sędziemu i
drużynie „Śląska”.

IFC chodzi obecnie o zdobycie
za wszelką cenę mistrzostwa Śląska, to też
nie przebiera on w środkach, graczy jego
w walce o zwycięstwo cechuje niezwykła
brutalność. Biorąc nadto pod uwagę nie-
taktowne zachowanie się fanatycznych
zwolenników tego klubu, należy stwier-
dzić, że prowadzenie zawodów jest dla
sędziego wprost niemożliwe.

Międzynarodowe czynniki winny się tem
zająć bezzwłocznie. Kara musi spotkać ca-
ły klub, i to kara jaknajsurowsza. Boska
sportowe nie mogą być terenem, na któ-
rym 22 graczy wymierzają sobie nawzajem
policzki i przy akompaniamencie okrzy-
ków fanatycznej publiczności łamać ko-
ści, a w końcu rzuca się na bezbronnego
sędziego. Gdyby nawet sędzia był nie-
zdolny do prowadzenia zawodów, to je-
dnak w żadnym wypadku ani klub, ani
publiczność niezadowolona z rozstrzy-
gnięć sędziego, nie mogą sobie samy wy-

mierzać sprawiedliwości w sposób me-
ksykański.

„Śląsk” był zespołem lepszym, a gra-
cze IFC jedynie pod względem ostrej gry
i brutalności mogli zaimponować swemu
zwoleńnikom. Przedewszystkiem Goerlic
II w obronie pozwał sobie na bandyckie
wybryki, łamiąc żebra najlepszemu
graczowi „Śląska” Geroniowi. Do przer-
wy oba zespoły grały dość równie, lepiej,
przyczem więcej z gry miał „Śląsk”.
Pierwszą bramkę zdobywa IFC ze strza-
łu Kuli, którą łatwo mógł obronić Mro-
zek. Wynik podwyższa z zamieszania
podbramkowego Goerlic I, grający obok
słabo dysponowanego kierownika napad-
u Herischa naogół dość dobrze. Dla
„Śląska” obie bramki padły ze strzału
Gieronia.

Po przerwie początkowo lepiej gra
IFC, lecz tylko na chwilę. Oba zespoły
grają teraz chaotycznie, przyczem IFC,
niepotrzebnie rozpoczynając grę ostrą,
co bynajmniej nie odstrasza „Ślązaków”,
którzy odwzajemniają się pięknem za na-
dobne. Sędzia p. Dąbrowski do przerwy
prowadził zawody nawet dość dobrze,
lecz wskutek coraz częstszych fauli traci
nerwy, popełniając szereg drobnych prze-
winień. Była to właśnie woda na młyn,
bowiem publiczność coraz głośniej wzno-
siła pod jego adresem okrzyki. Tuż po
przerwie zostaje zniesiony z boiska gracz
„Śląska” Gieron, „Śląsk”, mimo że gra
w 10, kombinuje lepiej i ma więcej z gry.

Do końca zawodów wynik nie ulega
zmianie, a tuż po zakończeniu publicz-
ność wpadła na boisko, przyczem doszło
do zająć, o których powyżej piszemy.

ISKRA SIEMIANOWICE — SOLA OŚWIE-
CIM 3:0 (1:0)

Mimo ambitnej gry Soły, Iskra zdołała po
pięknej i interesującej walce odnieść zasłu-
żone zwycięstwo.

KS. JEDNOŚĆ MICHAŁKOWICE — KS. „22”
MAŁA DĄBRÓWKA 2:1 (1:1)

Gra typowa o punkty, a tylko lepszej dy-

spozycji strzałowej swego napadu, ma jedno-
do zwycięstwa zwycięstwo.

KS. CONCORDIA KNURÓW — MŁODZIEŻ
POWSTAŃCZA WODZIŚLAW 3:2 (2:1)

Gra przez cały czas b. interesująca, a Con-
cordia zwyciężyła zasłużenie.

K. S. STRZELEC WIELK. HAJDUKI — K. S.
WAWEL NOWA WIEŚ 1:1 (0:1)

Gra typowa o punkty, zwłaszcza w drugiej
połowie gry.

KS. POGOŃ NOWY BYTOM — KS. SILESIA
ŁAGIEWNIKI 6:1 (2:0)

Wysokie zwycięstwo uzyskała Pogoń, dzie-
ki świetnej grze swego napadu. Bramki zo-
byli dla Pogoni, Niedziela III — 4. Paterok i
Loider po 1. Dla Silesji obie Krupa z karnego.

KS. ŚLĄSK TARN. GÓRY — KS. STADJON
KRÓL. HUTA 3:2 (2:0)

Po zaciętej grze Śląsk odnosi w bardzo
ładnym stylu zasłużone zwycięstwo. Gra przez
cały czas na wysokim poziomie sportowym.

KS. CHORZÓW — KS. SLOVIAN KATOWICE
3:1 (2:0)

W pierwszej połowie gry Chorzów miał
nieznacznie przewagę, powiększając ją jeszcze
wyraźniej w drugiej połowie gry. Bramki dla
Chorzowa zdobyli Bucek, Mieszkala i Ślązak
po 1. Dla Słowianu z karnego półprawy.

POLICYJNY KS. KATOWICE — POGOŃ KA-
TOWICE 1:0 (1:0)

Decydująca o zwycięstwie bramka padła z
zamieszania podbramkowego, strzelona przez
lewoskrzydłowego Policji.

KS. ROZDZIEN-SZOPIENICE — KS. KO-
ŚCIUSZKO SZOPIENICE 2:0 (2:0)

Zawody powyższe zakończyły się awantu-
rą, przyczem sędzia p. Pecok został odpro-
wadzony na stację przez policję.

KS. „09” MYSŁOWICE — KS. ŚLĄSK SIE-
MIANOWICE 3:1 (1:0)

Bramki dla Mysłowic zdobyli Hanf II 2 i
Glenska 1.

KS. „06” KATOWICE — BBSV. BIELSKO
7:3 (5:2)

Bezapelacyjne zwycięstwo katowiczian, dla
których bramki zdobyli Lamosik 1, Bogun 2,
Wójcik 2, Wroszcz i Pilorz po 1.

Fialka mistrzem Polski w biegu na przelaj

W niedzielę w godzinach popołudniowych
odbył się w Krakowie doroczny bieg na
przelaj o mistrzostwo Polski. Do biegu sta-
nęło 20 zawodników. Zakończyło bieg 19.

Pierwszy przybył Fialka (Cracovia) w
czasie 31 min. 20 i 4/10 sek. Drugi przybył
Hartlik (Stadion Król. Huta) w czasie 21 min.

46.4 sek. 3) Janowski (Warta Poznań) 4)
Pochalski (Warszawa), 5) Dubicki (A. Z. S.
Warszawa), 6) Orzeł (Warszawa). Trasa
biegła od boiska Cracovii przez depak i blo-
na.

Starterem był p. Kornfeld.

Majchrzycki w bokserkiej reprezentacji Europy przeciwko U. S. A.

W ostatnim czasie ukazały się w między-
narodowej prasie wiadomości o zakontrakto-
waniu przez Międzynarodową Federację Bok-
serską meczu pomiędzy reprezentacją Euro-
py i USA. Mecz odbyć się ma w miesiącu
maja, lub czerwcu, w jednym z największych
miast Ameryki. Sekretarz FIBA wyznaczył już
skład Europy, który walczyć będzie przeciw-
ko Ameryce. Na rezerwowego wyznaczono w
wadze średniej Majchrzyckiego (Polska).

Skład Europy wygląda następująco od wa-
gi muszej do ciężkiej. W nawiasie podajemy
rezerwowym: Kubiny (Węgry), Palmer (An-

glia), Sergio Włochy, Cederberg (Szwecja),
Kastner Niemcy, Fribyes (Węgry), Facini Wło-
chy, Schmidt (Niemcy), Cleave Anglia, Rus-
land (Norwegia), Szigeti Węgry, Majchrzycki
(Polska), Prenan Anglia, Zechetmayer (Au-
stria), Runge — Niemcy (Floyd). Mistrz Eu-
ropy Baerlund (Finlandia) nie został już wy-
brany, bowiem — jak słyhać — ma on przy-
stąpić do obozu zawodowców. Z drugiej stro-
ny, jak podaje prasa fińska, Baerlund nie
przejdzie jeszcze do obozu zawodowców, bo-
wiem potrzebny jest on Finlandii na olimpia-
dzie.

Rekordowa forma „Ruchu”

RUCH — IKS. TARN. GÓRY 19:2 (7:1)

W nadzwyczajnej formie znajduje się
„owa drużyna „Ruchu”, która swój
pierwszy mecz z Cracovią w Krakowie
wygrała w przekonującym stylu w
stosunku 3:0. Wczoraj w celach podrz-
mania swej kondycji rozegrał Ruch na
boisku w Wielkich Hajdukach mecz z A-
klasową drużyną IKS. Tarn. Góry.

Nie więcej jak tylko... 19 bramek mur-
siał „zefasować” bramkarz gości, przy-
czem „Ruch” miał nawet trochę pecha.
Brylował przedewszystkiem napad „Ru-
chu”, przyczem Peterek z Wilimowskim
dokonywali miejscami brawurowych
„sztuczek”. Drużyna Ruchu nie wykaza-
ła żadnego słabego punktu, będąc od
przeciwnika o całe nieco lepszą. Podczas
gry do przerwy gracie IKS. grali z am-
bicią, po przerwie zupełnie osłabli.

Ruch grał w komplecie. Bramki dla
„Ruchu” zdobyli Peterek 8, Wilimowski
6, Giemsa 2 i Urban 3. Publiczności
przeszło 1.000 osób. (Kur.)

Obie drużyny wystąpiły w swoich
normalnych składach. Wynik remisowy
odpowiada przebiegowi gry, chociaż tak
jedna, jak i druga strona, powinna była
strzelić kilka bramek. Szanse były ró-
wnorzędne. Zaraz z początku „Polonia”
zabrała się do roboty, zatrudniając tylne
formacje gospodarzy. „Wisła” po 15
min. grała już nieco spokojniej. Artur.
środkowy napastnik krakowskiego ze-
społu, próbuje na własną rękę przenieść
się pod bramkę, natrafia tu jednak na
twardego obrońcę Bułanowa, który wy-
grywa z nim wszelkie pojedynki.

Gra jest dość żywa, piłka, przenosi

się od bramki do bramki. Ałaszewski w
30 min. nie wykorzystuje pewnej pozy-
cji, chociaż i Obtułowicz ma również
możliwość zdobycia bramki. Po przerwie
więcej z gry ma Wisła. Z powodu je-
dnak braku dyspozycji strzałowej trójki,
napad nie jest w stanie nic zdziałać. W
tym okresie zasługuje na wzmiankę pię-
kna wolań Artura, lecz piłka odbiła się od
słupka. Ostatni kwadrans obfituje w róż-
ne możliwości dla obu stron. Wynik je-
dnak nie ulega zmianie.

Z graczy „Wisły” dobrze grali Artur.
bracia Kotlarczykowie, Obtułowicz i
Madejski w bramce. Natomiast Łyk, Fe-

KS. WILHELMINA SZOPIENICE —
POWSTANIEC JANÓW 6:2 (3:1).

KS. ORZEŁ WELNOWIEC —
NAPRZÓD KATOWICE 5:3 (3:2).

KS. „20” BOGUCICE — KOLEJOWE PW.
KATOWICE 2:1 (2:0).

WYNIKI Z BOISK BIELSKICH.

BIALA LIPNIK — BKS BIELSKO 2:1 (1:0).

DFC SZTURM BIELSKO —
EKS CZECHOWICE 3:2 (2:0).

LESZCZYŃSKI KS
GRAZYNA DZIEDZICE 2:1 (1:0).

SOLA OŚWIECIM
HAKOAH BIELSKO
2:1 (1:1).

K. S. SILESIA
TOW. SP. „20” RYBNIK
3:0 (0:0).

Derby rybnickie zwycięża bezapelacyjnie
„Silesja”. Bramki zdobyli Rekus, Siwy i 1
samobójca. Sędzia p. Oleś — dobr.

Rezerwy 1:1 (0:0). Junjorzy 5:1 (2:1)
dla Silesji.

KS. NAPRZÓD LIPINY — AKS KRÓL HUTA
7:1 (3:0).

Największą niepodzianką wczorajszych
mistrzostw było zwycięstwo Naprzodu nad
AKSem. Naprząd grał doskonale we wszyst-
kich liniach. W czasie meczu Wostal zła-
mał nogę.

KS. DAB — KOSZARAWA ŻYWIEC 6:0 (3:0)

Sympatyczna drużyna Dąbu zagrała wczoraj
swoją chyba najlepszą grę, bowiem mi-
mo ambitnej i oliarnej gry gości, nie potrafili
się oni oprzeć świetnie dysponowanej linii
Dąbu. Brylował przedewszystkiem Geisler,
jako kierownik napadu, zdobywając sam
4 bramki, a Gediga 2.

K. S. „POWSTANIEC” GMINA JANÓW.

8 bm. odbyło się w Nikiszowcu nadzwyczaj-
ne walne zebranie K. S. „Powstaniec” gmina
Janów, kolonia Nikiszowiec. W skład zarządu
weszli następcy, członkowie: pp. Olej Gerhard —
prezes, Neukirch — wiceprezes, Siegmund Ka-
rol — sekretarz, Zielosko Jerzy — zast. sekre-
tarsza, Dziekan Bernard — skarbnik, Mutke —
nacz. sportu, Jurczok Herman — gospodarz,
Kopański R. i Pawlak — ławnicy, pp. Bartoń,
Palka, Plesner w komisji rewizyjnej. Kore-
spondencje kierować na ręce sekretarza: Sieg-
mund Karol, Nikiszowiec, ul. Koriantego Nr. 2.

K. S. „POGOŃ” IMIELIN — K. S. „UNJA”
KOSZTOWY 3:2 (2:1)

Powyższy mecz przyjacielski odbył się na
boisku K. S. „Pogoń” w Imielinie. W czasie
gry doszło do skandalu, albowiem sędzia Bar-
toszek z Imielina, uderzył gracza gości w
twarz.

TABELA ROZGRYWEK O MISTRZOSTWO LIGI ŚLĄSKIEJ.

	Gier	Pkt.	Bram.
1. Naprząd Lipiny	2	4	8:1
2. Chorzów	2	4	6:1
3. 06 Katowice	2	3	7:3
4. I. F. C.	2	3	6:3
5. K. S. Dab	2	2	6:1
6. Śląsk Świętochłowice	1	1	2:2
7. K. S. Słowian	2	1	1:3
8. Koszarawa	2	1	0:6
9. A. K. S.	2	1	1:7
10. Orzeł Welnowiec	1	0	0:7
11. B. B. S. V. Bielsko	2	0	4:11
12. Czarni Chropaczów	0	0	0:0

TABELA ROZGRYWEK O MISTRZOSTWO KLASY A, GRUPY I.

	Gier	Pkt.	Bram.
1. Jedność Michałkowice	2	4	4:1
2. Rozdzień-Szopienice	2	4	4:1
3. Iskra Siemianowice	1	2	3:0
4. K. S. 24 Szopienice	1	2	3:1
5. 07 Siemianowice	1	2	3:1
6. 09 Mysłowice	2	2	3:2
7. 06 Mysłowice	0	0	0:0
8. 22 M. Dąbrówka	1	0	1:2
9. K. S. Kościuszk	2	0	0:5
10. Soła Oświęcim	2	0	1:6
11. Śląsk Siemianowice	2	0	1:6

Pierwsze niespodzianki w Lidze państwowej

„Polonia” — „Wisła” 0:0

Obie drużyny wystąpiły w swoich
normalnych składach. Wynik remisowy
odpowiada przebiegowi gry, chociaż tak
jedna, jak i druga strona, powinna była
strzelić kilka bramek. Szanse były ró-
wnorzędne. Zaraz z początku „Polonia”
zabrała się do roboty, zatrudniając tylne
formacje gospodarzy. „Wisła” po 15
min. grała już nieco spokojniej. Artur.
środkowy napastnik krakowskiego ze-
społu, próbuje na własną rękę przenieść
się pod bramkę, natrafia tu jednak na
twardego obrońcę Bułanowa, który wy-
grywa z nim wszelkie pojedynki.

Gra jest dość żywa, piłka, przenosi

się od bramki do bramki. Ałaszewski w
30 min. nie wykorzystuje pewnej pozy-
cji, chociaż i Obtułowicz ma również
możliwość zdobycia bramki. Po przerwie
więcej z gry ma Wisła. Z powodu je-
dnak braku dyspozycji strzałowej trójki,
napad nie jest w stanie nic zdziałać. W
tym okresie zasługuje na wzmiankę pię-
kna wolań Artura, lecz piłka odbiła się od
słupka. Ostatni kwadrans obfituje w róż-
ne możliwości dla obu stron. Wynik je-
dnak nie ulega zmianie.

Z graczy „Wisły” dobrze grali Artur.
bracia Kotlarczykowie, Obtułowicz i
Madejski w bramce. Natomiast Łyk, Fe-

ret nżej swej formy. W drużynie „Po-
lonii” dobrze grali Szczepaniak, Łańko,
Zaichner, Bułanów. Słabiej wypadli No-
wikow i Zastawniak.

Sędziował p. Szneider z Krakowa do-
brze. Publiczności 3000.

LKS. ŁÓDŹ — PODGÓRZE KRAKÓW
2:0.

Gra przez cały czas ostra, przyczem
ŁKS. zdobył swe bramki ze strzałów,
przypadkowych przez Sowiaka.

„STRZELEC” — WARTA 5:2.
CRACOVIA — POGOŃ LWÓW 4:1.
GARBARNIA — LEGJA 1:1.

Co mówią w Poznaniu przed meczem z Niemcami i Austrią

Cała sportowa Polska skierowała ostentnie swe zainteresowanie na sport bokserki, który stoi w przededniu dwu bardzo ważnych wydarzeń: meczu bokserkiego z Niemcami i meczu z Austrią. Oba te mecze odbędą się 29 bm. Z Niemcami w Poznaniu, z Austrią w Warszawie. Po naogół niepomyślnym wyniku naszych pięściarzy w Budapeszcie, a przedewszystkiem w meczu z Węgrami, na temat obu powyższych spotkań smutnie się przeróżne domysły. Zainteresuje niewątpliwie naszych Czytelników notatka, jaka ukazała się w „Kurjerze Poznańskim”, o stanie stojącym zawsze blisko Polsk. Zw. Bokserkiego, którego siedzibą jest Poznań.

Reprezentacje przeciw Niemcom i Austrii ustalone przez zarząd PZB. budzą w paru punktach poważne zastrzeżenia. Przedewszystkiem w musej wystawienie Rotholza na Niemca jest b. niefortunne. Organizatorom nie wolno lekceważyć publiczności, której poparcie odgrywa ogromną rolę dla zawodnika. Tego poparcia Rotholz nie znajdzie w Poznaniu, a mieć je będzie w Warszawie; odwrotnie natomiast rzecz się ma do Czortka. W dodatku na eliminacjach pomiędzy omawianymi pięściarzami była minimalna różnica, a Rotholz niczem nie zasłużył sobie w Budapeszcie, aby go wysuwać na czoło. Naszem zdaniem jest tu konieczna zamiana. W lekkiej wysunięcie Chrostka można tylko porównać z niefortunnym pomysłem sprowadzania Wocki do Budapesztu. Nie możemy się kompromitować i dawać tak prymitywnego technicznie, chociaż sympatycznego skądinąd, zawodnika. Jeżeli nie chciano Sipińskiego, to jest Taborek lub Banasiak (uważamy, że na mistrzostwach pokonał on Chr.) Ban. wyznaczilibyśmy przeciw Austrii, uważając wciąż Bakowskiego za najlepszego w tej kategorii, ale nigdy Chrostka! W półśredniej z dziwnym uporem obstaje się przy Stahlu, nie kwalifikującym się do tego zaszczytu po swej b. mizernej walce z Seweryniakiem. Nie pojmujemy zupełnie, dlaczego nie przeprowadzi się proponowanej eliminacji, powiększając dobrowolnie swą odpowiedzialność; chyba tylko dlatego, że wymienieni przez nas zawodnicy należą do klubów nie cieszących się sympatią PZB. — Na pozostałe nazwiska można by się godzić z temi zastrzeżeniami, że kwestja wagi będzie należała dopilnowana i nie powtórzą się smutne wydarzenia z Budapesztu w rodzaju ściągania przez Rogalskiego 9 funtów w przeciągu 36 godzin, lub wlewania w Chmielewskiego na godzinę przed walką półtora litra mleka. Sprawy wagi najlepiej dopilnowałby niezawodny p. Stamm, którego odsuwanie jest dla nas zupełnie niezrozumiałem, a tylko polega na jakichś zawiściach. W danym wypadku, w tak ważnym momencie nie wolno podobnych rzeczy wywlekać, zwłaszcza, że wybrany sekundant na Niemcy p. Arski był zawsze doskonałym zawodnikiem, ale do wyznaczonej mu odpowiedzialnej roli zupełnie się nie nadaje. Wreszcie na zakończenie trudno nie wyrazić wielkiego zdziwienia, że po doświadczeniach z mistrzostw Europy PZB.

porywa się równocześnie na dwa ciężkie mecze (bowiem i Austrii, jak się przekonano, nie wolno lekceważyć), które można łatwo przegrać, a wówczas jest kompromitacja naszego pięściarstwa na całej

linii i na dłuższy czas. Wówczas niema po co wogóle jechać do Ameryki. Czy podobna gra „va banque” jest dopuszczalna — śmiemy wątpić.

Turniej gier sportowych Ośrodka WF. Katowice wygrywa „Bystra”

Doroczny tradycyjny turniej siatkówki i koszykówki zorganizowany przez Okręgowy Ośrodek Wychowania Fizycznego w Katowicach wygrała drużyna „Bystry” Śląskiej.

Turniej zgromadził na starcie 31 drużyn, z czego 30 prowincjonalnych, co jest dowodem żywiołowego rozwoju tych wartościowych gier. Najgroźniejszy konkurent „Bystry” w koszykówce KS. Chorzów nie jest w formie, zaś w siatkówce ZHP Tarnowskie Góry wybitnie nie miał szczęścia.

Szczegółowe wyniki turnieju. W koszykówce: I miejsce Bystra Śląska, II miejsce KS Chorzów, III miejsce Kolejowe PW Piotrowice, IV miejsce KS Klimontów. Finałowe

spotkania Bystra — Chorzów 16:11, K. P. W. — Klimontów 15:9. Z graczy wyróżnili się: Tarnawa i Szymanek z Bystry, Lange z Chorzowa.

W siatkówce: I miejsce Bystra Śl., II miejsce Z. H. P. Tarn. Góry, III miejsce Bystra Pl., IV miejsce P. Z. P.

Poziom siatkówki, nie wyłączając gier finałowych, w przeciwieństwie do koszykówki — bardzo niski. Zawody w koszykówce odbyły się o nagrodę wędrowną por. Artura Kasprzyka, Komendanta Okr. Ośrodka W. F. Spotkania prowadzili Grzybowski, Szymański, Dudzik, Spyra, Filipowski, Biernat i Ziemia.

Nowy ośrodek sportu szermierczego na Śląsku

Dzięki inicjatywie miłośników sportu szermierczego w Rybniku przy tamtejszym Kole Zw. Oficerów Rezerwy, założony został Klub Szermierczy. Klub, niezależnie od propagandy tego sportu wśród oficerów rezerwy, jednocześnie ćwiczy i o. kuje się młodzież, mając zespoły ćwiczące żeńskie i męskie w Rybniku, jak również w Knurowie. Specjalne uznanie za założenie tej nowej placówki sportowej należy się pp. Starościu, nadkomisarzowi Kłosiemu, b. Powiatowemu Komendantowi Policji w Rybniku i Hermanowi. Podkreślić należy, że trudną rolę nauczyciela objęli pp. asp. Mańka i Hermann.

Dla większego spopularyzowania tego sportu w Rybniku troskliwi organizatorzy urzędu, przy poparciu katowickich klubów szermierczych, zawody i pokazy w dniu 29 bm. Na program tej imprezy złożą się: mecz drużynowy na szable między juniorami Pol. Kl. Sport. z Katowic, a drużyną Klubu Szermiercze-

go w Rybniku, oraz walki pokazowe, czołowej elity szermierzy polskich pań i panów we florecie, szabli i szpadzie.

W związku z tem wystąpi wiceministrzyni Polski p. Herta Stanoszkówna, b. olimpijczyk, dyr. Golling i Ruśniok z I. Śl. Kl. Szermierczego, oraz Jeziorska, Sobik, Zaczek, Paszek i Kaczmarczyk, członkowie obozu treningowego do tegorocznych mistrzostw Europy i zwycięzcy wielu turniejów z Pol. Kl. Sportowego w Katowicach.

Jednocześnie zademonstruje dwie walki dypl. fechtmistrz p. Koza.

Nadmienić wypada, że p. fechtmistrz Koza występuje publicznie bardzo rzadko i dlatego jego występ w Rybniku będzie sensacją.

Jednocześnie wyjedzie do Rybnika Prezes Okręgowej Komisji Organizacyjnej p. Adam Papee i p. Irena Brausówna, która opiekować się rozwojem sportu szermierczego wśród kobiet na Śląsku.

Trener extra klasy polskich tenisistów Erwin v. Bolzano w Bielsku

Jak już donosiliśmy, bawił w Bielsku trener polskich tenisistów p. Erwin v. Bolzano. Korzystając z nadarzającej się okazji, korespondent nasz postanowił bliżej poznać Czytelników z tym, którego zadaniem — jak sam oświadczył — jest wykreślenie z polskich rakiet maximum wysiłku w nadchodzącym sezonie oraz wykazać polskim tenisistom ich braki, aby przez to pchnąć polski tenis na drogę, wiedzącą do nowych sukcesów na kortach międzynarodowych.

P. v. Bolzano zatrzymał się w Bielsku u krewnych swej żony, rodowitej Ślązaczki-bielszczanki z domu Schramek.

P. Bolzano zawsze się interesował sportem polskim i sam, jako dawny lekkoatleta biegacz, jest pełen podziwu dla sukcesów, jakie tenisisci oraz lekkoatleci polscy odnoszą na terenie międzynarodowym. Z wielkiem uznaniem i zachwytem wyraża on się o czołowych polskich sportowcach. Jak jednak przystało na uczciwego sportowca i... trenera na pytanie, co sądzi wogóle o sporcie polskim, odpowiada z powagą:

— Pragnąłbym, aby ten ogrom pracy, jaki podziwiam, w który społeczeństwo polskie wkłada w wychowanie sportowe młodego pokolenia, doprowadził nie tylko do dalszego wyszukiwania czołowych sportowców, ale, aby doprowadził do najszerzego rozwoju sportu w szerokich masach, oraz do wyrównania poziomu, tak, aby sport polski zajął miejsce, jak przystało na naród sportowy, jakim staje się dziś Polska.

P. v. Bolzano został zaangażowany do Polski na kilka miesięcy przez Polski Związek Low-tenisowy. Polecił go P. Zw. Oesterreichische Low-tenis Verband.

P. v. Bolzano znany już ze swej pracy trenerskiej zagranicą, rozpoczął 16 bm. swą pracę p. v. B. w Warszawie, gdzie trenuje graczy Legii. Pierwszego maja w Krakowie będzie zaprawiał A. Z. S., w czerwcu zaś A. Z. S. Poznań.

Naszego rozmówcę cieszy, że może pracować w kraju swej żony, przez którą z Polską wiąza go serdeczniejsze węzły, niż tylko kontrakt. Cieszy go, że przez swą pracę wejdzie w osobisty kontakt z kierownikami polskiego sportu wogóle, a z polskimi tenisistami specjalnie. Zaznaczył on przytem, że nie-

tylko on jeden przybył do Polski, ale przybędzie również jeszcze jego rodak z Wiednia p. Prohaska, który prowadził będzie treningi we Lwowie i na Śląsku.

Ze już dziś nasz trener troszczy się o wyniki swej pracy, świadczy najlepiej jego zainteresowanie się zawodami międzynarodowymi w Wiedniu, jakie rozegra tenis polski i austriacki w dniu 8 maja.

Na zakończenie sympatyczny nasz rozmówca dodaje z uśmiechem:

— Niech pan zapewni Czytelników swego pisma, którym przesyłam pozdrowienie, że niczego nie zaniedbamy w swej pracy.

Ostatecznie jednak nie pracą trenera zdobywa się sukcesy, ale wysiłkiem sportowym i wiarą we własne siły. A tę pana rodacy naprawdę posiadają.

Życząc sympatycznemu rozmówcy przyjemnej pracy na niwie sportowej w Polsce, żegnaliśmy go już jako szczerzego przyjaciela Polski - sportowej.

J. N.

Sprawa braci Pazurków

Jak nam donosi kierownictwo K. S. „Pogoni”, pogłoski o „sprzedaniu” Józefa Pazurka jednemu z krakowskich klubów ligowych nie odpowiadają prawdzie i są złośliwym wymysłem intrygantów, działających z ukrycia na szkodę Klubu.

Faktem jest, że Józef Pazurek nie jest graczem „Pogoni” już od blisko 5 miesięcy i w międzyczasie przeniósł się do Krakowa, gdzie uzyskał zajęcie. Również brat jego Jerzy nie gra w barwach „Pogoni” od jesieni ub. r., odbywając służbę wojskową w Krakowie, w związku z czem otrzymał z „Pogoni” zwolnienie, gdyż władze przełożone odmówiły mu urlopów na zawody piłkarskie poza Krakowem.

K. S. „Pogoni” wystąpi energicznie przeciwko intrygantom, usunętych poza nawias życia klubowego i połączonych ich

10-lecie piłkarstwa polskiego w Rybniku

W roku bieżącym przypada 10-lecie istnienia SOZPN., podokrąg rybnicki. Zarząd podokrągu, pragnąc uświetnić swój 10-letni dorobek sportowy urządził 21 maja szereg poważnych uroczystości, których program jest następujący:

O godz. 8,30 zbiórka wszystkich klubów sportowych wraz z zarządami na targowisku w Rybniku. 9 raport i wyjazd na nabożeństwo do kościoła św. Antoniego, lub na Mszę połową. Po nabożeństwie pochód przez miasto, defilada przed przewodniczącym Komendy P. W. i W. F. i członkami honorowymi, poczem wyjazd na cmentarz, celem złożenia wieńca u pomnika poległych Powstańców. Następnie powrót do miasta, gdzie nastąpi rozwiązanie pochodu. 14 — dekoracja graczy, na boisku odznakami jubileuszowymi i przemówienia. 15 — przedmecz. 16,30 — zawody reprezentacyjne Podokrąg Rybnicki ca. mistrza Polski „Ruch” Wielkie Hajduki. 18 — wyświetlenie filmu sportowego w jednym z miejscowych kin (wstęp dla każdego sportowca bezpłatnie). 20 gr. wspólna zabawa i raut przy udziale gości i przedstawicieli władz w jednej z sal rybnickich.

Kluby podokręgu przedłożą spis wszystkich uczestników, biorących udział w uroczystości w celu uzyskania zniżki kolejowej, a to najpóźniej do 1 maja b. r. Wszyscy gracze staną do pochodu w ubrankach (krótkie spodnie i koszulki). Pochód ustawi się według klas: A, B, Liga i B., oraz według kolejności zdobytych miejsc po myśli tabeli rozgrywek. Na czele każdego klubu idzie jeden gracz (w ubranku sportowym) z proporczykiem o nazwie i barwie klubu, wielkości 60×30 cm., a przymocowanym na tycze o długości 1,80. Za nimi idzie zarząd w cywilnym ubraniu, a następnie drużyny w swoich ubrankach.

Ponieważ dla uczestników święta wydawane będą w koszarach wojskowych obiady, po cenie około 45 gr. (należy najpóźniej do dnia 1. V. br. podać ilość reflektujących na wspomniane obiady, (tyżkę musi sobie zabrać każdy z osobna).

Akwizytorzy

nie mają prawa i n k a s a

Z boisk międzynarodowych

Austria: W ub. niedzielę zaszyły znów poważne niespodzianki w mistrzostwach Austrii. Bijący się o pierwsze miejsce Rapid, zajmujący obecnie drugie miejsce, znalazł niespodziewanie groźnego rywala w Austrii, który po zwycięstwie nad Wackerem zajął również drugie miejsce i tyluż punktami i stosunkami bramek.

Wyniki z soboty są następujące:

Austria — Wacker 4:1 (4:0). Bramki dla Austrii zdobyli Sindelar 3, Molzer 1. Dla Wackeru — Walzhofer. FC — HAKOAH 2:2 (2:1). Bramki dla FC zdobyli Eckenhofer 2, dla Hakoahu Zwiebel 2. FAC — Donau 2:1 (1:0). Mecz ten miał decydujące znaczenie dla Donau, który spada z pierwszej ligi. Bramki dla FAC zdobył Gspan obie.

Anglia: W mistrzostwach Anglii toczą się zacięte walki w końcowych fazach o mistrzostwo. Arsenal zdobył niewątpliwie mistrzostwo, aczkolwiek jego zwycięstwo nad Sunderlandem w stosunku 2:1, nasunęło wiele komentarzy. Arsenal prowadzi przed Hundersfieldem różnicą 4 punktów, przyczem oba te kluby mają jeszcze do rozegrania 3 spotkania, z tego Arsenal wszystkie 3 u siebie. Niemniej zacięte walki toczą się również na końcu tabeli. Chelsea po przegranej z Manchester 2:4 zajęła ostatnie miejsce i posiada małe możliwości wyprzedzenia się. Wyniki z soboty są następujące: Arsenal — Sunderland 2:1, Birmingham — Tottenham 2:0, Blackburn Rovers — Stoke C. 4:1, Derby Co. — Aston Villa 1:1, Everton — Portsmouth 1:1, Leeds Un. — Sheffield Un. 1:1, Manchester C. — Hethers 4:2, Middlesbrough — Huddersfield 3:0, Newcastle United — Wolverhampton 5:1, Sheffield W. — Liverpool 1:2, West Bromwich A. — Leicester C. 2:0.

przed właściwym forum do odpowiedzialności za rożmyślne szerzenie złośliwych plotek, mających na celu dyskredytowanie działalności obecnego zarządu, idąc po linii oczyszczenia Klubu z niepożądanych elementów.

Bokserzy „Wisły” Krakowskiej w Wik. Hajdukach

4 maja odbędą się w Wielkich Hajdukach rewanżowe zawody bokserkie Tow. Sport. „Wisła” Kraków przeciwko K. S. „Ruch”. Pierwsze zawody pomiędzy temi klubami w Krakowie, zakończyły się przegraną „Ruchu” i obecnie pragnie „Ruch” za wszelką cenę powetować tę porażkę.

„Wisła” wystąpi w najsilniejszym składzie, z kilkoma mistrzami okręgowymi, — także „Ruch” przygotowuje się do tych zawodów starannie.

Pierwszy krok lekkoatletów śląskich

29 kwietnia br. przeprowadza Okręgowy Ośrodek WF. Katowice 1-szy krok lekkoatletyczny dla zawodników niestowarzyszonych, oraz tych zawodników stowarzyszonych klasy C., którzy nie brali jeszcze udziału w mistrzostwach. Program zawodów obejmuje: biegi: 100, 800 i 3000 m skoki, wdał, wżwyż i o tyczce, rzuty: oszczepem, dyskiem i pchnięcie kulą.

Zawody odbędą się na boisku Miejskiego Komitetu WF. i PW. w Katowicach (dawn. boisko Pogoni). — Początek zawodów o godz. 9 rano.

U progu tegorocznego sezonu tenisowego w Polsce

Po 5-miesięcznej przerwie, trwającej od października ubiegłego roku, tenis zaczyna budzić się z letargu. Większość kortów tenisowych została już uruchomiona lub też jest na wykończeniu i zaludnia się coraz więcej. 15 kwietnia rozpoczęły się treningi graczy reprezentacyjnych, którzy wyjadą do Wiednia, by po raz pierwszy w sezonie zmierzyć się z graczami zagranicznymi. Wypada więc zastanowić się, co czeka nas w rozpoczynającym się sezonie.

W przeciwieństwie do lat ubiegłych czeladzi tenisowi nasi w ciągu zimy nie wyjeżdżali zagranicę i nie brali udziału w żadnych turniejach. Krok ten podyktowany został stosunkowo miernymi rezultatami wyjazdów takich w latach ubiegłych, które wprowadziłyby graczy do naszego świata tenisowego. Wobec tego, nie przyczyniły się jednakże do osiągnięcia lepszej formy i zrobienia większych postępów w ciągu sezonu letniego. To też Polski Związek Lawn-Tenisowy postanowił w roku bieżącym stały wydatkować zwykłe na treningi graczy na Riwierze, przeznaczyć na zaangażowanie trenerów obiadowych, którzy trenują w większych ośrodkach na prowincji, dając przedewszystkiem młodzieży podstawę do dalszych postępów.

Mylą się ci, którzy sądzą, że tenisiści polscy — nie wyjechawszy zagranicę — oddali się przez zimę odpoczynkowi. Wręcz przeciwnie! W myśl zaleceń i programu opracowanego przez komisję sportową związku uprawiali oni gimnastykę, sporty zimowe, boks i t. t. p., tak, że serce, płuca i mięśnie są w dobrej kondycji. Dzięki przerwie w tenisie, zaś powstał t. zw. „głód tenisowy”, u graczy, co jest objawem bardzo pożądanym. Tłoczyński, Stolarowski i Wittmann oraz kilku młodszych graczy, mając w Warszawie kryty kort tenisowy w YMCA, korzystali z niego w zimie kilka razy w tygodniu i poprawili niektóre uderzenia. Pozostali gracze z Jędrzejowską i

Hebda na czele, od kilku tygodni już trenują na kortach otwartych i nie znać na nich w tej chwili przerwy zimowej. Jest więc nadzieja, że przerwa nie zaszkodziła im.

Jeśli chodzi o spotkania tenisowe w najbliższym czasie, to Warszawa zobaczy już 27—29 kwietnia berlińczyków z mistrzem Niemiec von Crammem na czele. Poza tym przewidywane są spotkania z paryskim Racing-Clubem, spotkanie kobiece Niemcy — Polska w Krakowie (8—10 czerwca), spotkanie międzynarodowe Wiedeń — Lwów we Lwowie (13—15 sierpnia) i spotkanie z Danią w Warszawie (8—10 czerwca). Wreszcie musimy wspomnieć o zorganizowaniu w tym roku po raz pierwszy wielkich międzynarodowych mistrzostw lawn-tenisowych polskiego morza w

Gdyni (9—15 lipiec), które obok mistrzostw narodowych Polski w Poznaniu (11—17 czerwca) i mistrzostw międzynarodowych Polski w Warszawie (20—26 sierpień) stanowić będą największą atrakcję sezonu.

Jędrzejowska i Hebda udadzą się do Wiednia na mistrzostwa Austrii (7—13 maj). W czasie tych mistrzostw rozegrane będzie spotkanie międzypaństwowe z Austrią. Zamierzony jest udział Jędrzejowskiej, Hebdy i Tłoczyńskiego w mistrzostwach Francji w Paryżu (22 maj — 3 czerwiec) i mistrzostwach Anglii w Wimbledonie (25 czerwiec — 7 lipiec).

Trudno smuć w tej chwili dalsze plany, skoro podstawą ich stanie się losowanie do eliminacji Pucharu Dawisa na rok 1935, które odbędzie się z końcem czerwca.

Sowiety nie chcą wysyłać sportowców zagranicę

Toczące się od dłuższego czasu pertraktacje na temat kontaktu sportowego polsko-sowieckiego narazie nie zostały uwieńczone żadnym skutkiem. Jak się okazuje, sowieckie władze sportowe, które chętnie widziałyby anioły polskich sportowców w Sowietach, nie chcą się zgodzić na wysyłanie swych zawod-

ników zagranicę. Ponieważ z drugiej strony polskiej organizacje sportowe traktują obustronnie starty polsko-sowieckie, a zatem domagają się również w drodze rewanżu przyjazdu zawodników sowieckich do Polski, przeto cała sprawa stosunków sportowych stoi nadal na martwym punkcie.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskim

Wczorajsza niedziela w mistrzostwach kl. A Zagłębia przyniosła pewne niespodzianki. Przedewszystkiem mecz w Będzinie.

Brynica — Sarmacja 3:2 (0:0). Typowana na zwycięzcę Sarmacja ulega niespodziewanie nadzwyczaj dobrze grającej Brynicy. W drużynie białozielonych odznaczyli się zwłaszcza najsłabsi według ogólnego mniemania gracze Wilk i Kopeć 1; pierwszy zdobył 2 bramki. Dla miejscowych jednego gola zdobył z karnego Widerak, druga bramka z zamieszania. Sędzia p. Plesner słaby.

Zagłębie — Policjanci 2:1 (0:0). Denerwujący dla zwolenników mecz ten równorzędnych przeciwników przyniósł zwycięstwo gospodarzom, którzy, trzymając się blisko czoła, odsunęli ich od swego konkurenta o 3 pkt.

Gra b. ładna. Dla gospodarzy zdobyli bramki Lewandowski i Drożniak, dla gości Bamasik. Sędziował p. Erenreich.

Unia — C. K. S. 4:7 (2:4). Sosnowiecka Unia w Czeladzi przegrywa z C. K. S. W pierwszej połowie miejscowi grają pod wiatr, jednak przeważają zdecydowanie, zdobywając prowadzenie.

Po przerwie Unia niespodziewanie dochodzi do głosu i dzięki nieporozumieniu obrony zdobywa wyrównanie. Podnieceni gracze i publiczność wzrasta, jednak miejscowi otrząsają się z apatii i atakują bramkę, zdobywając pod rząd 3 bramki. Dla C. K. S. zdobyli bramki Dyda 3, Przybytek 3 i Bogucki 1, dla gości Słota 3 i Nowat 1. Publiczności około 3 tys. osób, przyczem mecz zaszczylił swą obecnością p. Mallow, członek zarządu P. Z. P. N.

Międzynarodowe regaty kajakowe na Dunaju

Po raz pierwszy w Polsce odbędzie się podczas tegorocznych Zielonych Świąt kajakowy wyścig górski na Dunaju, na trasie długości 94 km., który zapowiada się jako pierwszorzędną imprezę bieżącego sezonu sportowego. Znaczenie imprezy podnosi fakt, że już dziś zapewniony jest udział zawodników zagranicznych, to też doceniając propagandowy charakter wyścigu objął nad nim protektorat minister Komunikacji, Inż. Butkiewicz.

Młody sport kajakowy polski, który rozwijał się w ciągu kilku lat niezmiernie silnie, zdaje swój pierwszy egzamin organizacyjny na terenie międzynarodowym, a toczące się pełną parą przygotowania pozwalają rokować wysiłkom organizatorów jaknajlepsze nadzieje. Polski Związek Kajakowy powierzył organizację Wyścigu środowisku krakowskiemu, które w ub. roku wywazało się jaknajlepiej z organizacji regat krajowych na Wiśle, co zapewnia należyty poziom i przygotowania techniczne.

Wyścig odbędzie się jedynie w konkurencji kajaków składanych oraz kanadyjek, przyczem w obu kategoriach rozróżnia się łodzie jedno i dwuosobowe.

Dzień 3-ciej rocznicy proklamowania republiki był w całej Hiszpanii obchodzony uroczysto. Rycina przedstawia fragment święta ludowego w Madrycie, stolicy Hiszpanii.

Przedmecz 1:0 dla C. K. S. jednak wskutek niesubordynacji graczy. Sędzia p. Majcherczyk zmuszony był przerwać zawody.

Solvay — Ruch 3:1 (0:1). Ruch w Grodziecu tylko do przerwy stawiał zacięty opór, potem opadł z sił i uległ 3:1. Naogół jednak kolejarze byli b. groźni i przegrali po zaciętej grze. Bramki zdobyli dla Ruchu Wąsowski, dla Solvay Kroj 2 i Majcherczyk 1. Rezerwy 0:0.

Hakoah — Zagłębianka 1:3. Hakoah znowu przegrał, umacniając się na... ostatnim miejscu. Bramki zdobyli dla Zagłębianki Dupak, Kwiatkowski i Kwapisz, dla gospodarzy Gulman. Sędzia p. Grabowski.

Czarni — Makkabi 1:0.

Piomień — Świt 4:0.

Dąbrowa — Saturn 7:6.

Zew — Kraft 13:1 (5:1).

Mecze o mistrzostwo kl. B.

Cyklon — Gwiazda 3:1 (1:0).

Wyścig kolarski, 3 maja na trasie Sosnowiec — Zawiercie odbędzie się trzeci zjazdu wyścigu kolarski o nagrodę „Kurjera Zachodniego” dla stworzyszonych. Wyścig przeprowadza S. T. S. „Unia”. Zgłoszenia w „Kurjerze Zach.” w Sosnowcu lub „Unii”.

Bieg na przełaj w Sosnowcu. W eliminacyjnym biegu na przełaj urządzonym w Sosnowcu zwyciężył Franciszek Lesiakowski. Trzeci B. Karch z Czeladzi.

Sport w Wielkopolsce

MISTRZOSTWO KLASY A W POZNANIU.

W zawodach o mistrzostwa klasy A. poznańskiego okręgu, niespodziewaną porażkę poniosła Sparta, która przegrała z Unią z Kościana w stosunku 2:0 (1:0). W zawodach między Wartą I b. a Legią zwyciężyła niespodziewanie drużyna Warty w stosunku 3:1 (2:1). Mecz Polonia Leszno — Kolejowe P. W. zakończył się wynikiem 3:2 (3:0).

AUTOMOBILIŚCI POZNANIA OTWARLI SEZON.

W niedzielę Automobil Klub Wielkopolski otworzył swój sezon. W tym celu odbyła się wycieczka do Puszczykowa, gdzie odbyło się w kościele parafialnym nabożeństwo, w czasie którego poświęcony został przez ks. prob. Kopego proporzec klubu. Następnie odbyło się wspólne śniadanie i przyjazd do Poznania.

KONKURSY HIPICZNE W POZNANIU.

Z okazji 15-lecia 15 pułku ułanów, odbyły się na Hippodromie w Poznaniu przy licznych udziałach publiczności konkursy hipiczne dla oficerów i podoficerów. W konkursie oficerskim lekkim w serii I zwyciężył podpor. rez. Kościelski, przed por. Pinińskim. W serii II oba pierwsze miejsca przypadły również por. Pinińskiemu.

W konkursie oficerskim ciężkim zwyciężył również por. Piniński, przed porucznikiem Michałowskim.

W konkursie podoficerskim zwyciężyła para plut. Matysiak i kpr. Olejniczak. Drugie miejsce zajęła para plut. Kasprzak i plut. Grzeszczuk.

BOKS W POZNANIU.

W zawodach pięściarskich pomiędzy drużyną Błękitną, a Sokółem zwyciężyli Błękitni w stosunku 11:5.

Zawody stały na bardzo wysokim poziomie i cieszyły się wielką frekwencją widzów.

Ugłoszenia

PRZYRODOLECZNICTWO.

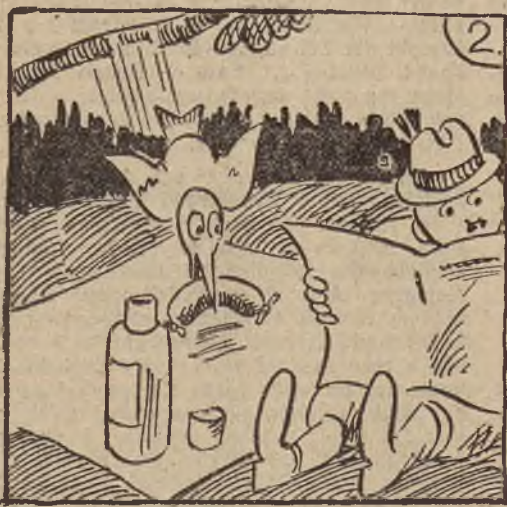
choroby nerwów, serca, wewnętrzne.

Katowice, Moniuszki 6. m. 3.

Zgłoszenia od 16 — 19, tel. 33270. 2113 d.

SPRZEDAM nowy domek. Wieczorek, Lipie Śląskie. 2124 d.

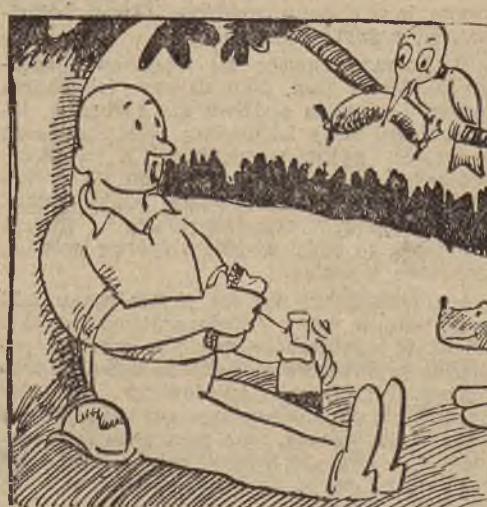
Przygody bezrobotnego Froncka

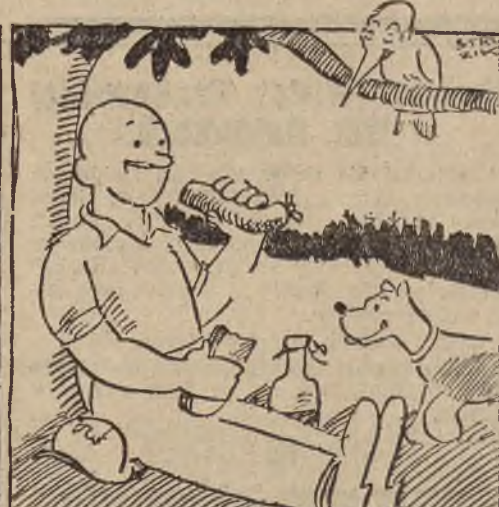
Gdy myśliwy gdzieś pod lasem odpoczywał w cieniu drzewa, dzieciak „z wędzli” mu kielbasę z którą wkrótce szybko „z wiewa”.

Nad polami, nad lasami, ptaszek nasz powieściwie pruje poczem biednemu Fronckowi niespodziankę wnet zgotuje.

A gdy przybył już na miejsce, na gałęzi niskiej ślady i kielbasę dał Fronckowi, który suchy chleb zajada.

Teraz „w cina” wleć kielbasę, bardziej oszczędzając chleba, i myśli, że tego ptaszka Bóg mac hyba zstąpi z nieba.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY” wynosi zł. 2,31

W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31

Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
Nr. 301.746

CENNIK

OGŁOSZEŃ

pole 35 x 67 mm. zł. 15

zł. drobne 20 gr. za słowo